

If undeliverable return to:
SOKOL AMERICKÝ, 2146-50 Blue Island Ave.,
Chicago, Ill.—Return Postage Guaranteed.

Published and distributed under permit No. 415
authorized by the act of October 6, 1917, on file
at the Post Office of Chicago, Ill.—By order of
the President, A. S. Burlison, Postmaster General.

SOKOL AMERICKÝ,

VĚSTNÍK
SOKOLSKÉ OBCE
v AMERICE.

No. 10.

VOL. 42.

Office: 2146—2150 Blue Island Ave.,
Chicago, Ill.

OBSAH:

Jos. Soukal: Sokolům (báseň). — Kam to spějeme? — Práci čest! — Obrázky ze sletu. — B. Foustka: O významu abstinence. — Jar. B. Zyka: Sokolstvo proti bolševismu. — Jos. Štíbr: Velká ruka. — Jubileum Sokola Slávského. — Veřejné cvičení Sokolstva velké Prahy a družstva Č. O. S. — J. Cermák: Mravnost. — Koutek dopisovatelský. — Zápisy a zprávy činnovníků.

Entered as Second-Class Matter Jan. 14, 1904, at the Post Office at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3, 1879.

December, 1920.

Pro dobrou informaci

o poměrech v Čechách,
čtete časopisy z Čech.
Po 5c zašlem: Národní
Politiku, Národní Li-
sty, Kopřivy, Rašplí.
Po 10c Humoristické
Listy. Po 15c Smích
Republiky, Český Svět,
Světozor, Obzor Náro-
dohospodářský.

10 různých čísel

Nár. Listů, 35c

5 sletových čísel Smí-
chu Republiky 70c,
vázané v album \$1.00.
20 za sebou jdoucích
čísel S. R. uzavíraje
sletová, \$2.75, vázané
v album \$3.75 vypla-
ceně. S. R. jest velice
**uměleckou památ-
kou neb darem.** Pro
všechny časopisy přijí-
máme též předplatné.
**Vážeme knihy vkus-
ně, pevně a levně,**
máte-li něco k vazbě,
dostaňte si ve vašem
zájmu naše ceny.

Máme úplný výběr
knih, časopisů, pohled-
nic, samoplnicích per,
atd. Navštivte náš ob-
chod neb si dop. ťte o
seznam.

J. RŮŽE
347 E. 73rd St.
NEW YORK

LAWDALE STATE BANK

Nejstarší banka státní v Lawndale

3205-07 západní 22. ulice

CHICAGO, ILLINOIS

POD DOZOREM STÁTU ILLINOIS

Zasílá peněžní zásluky do Československa spolehlivě a rychle, ježto má přímé spojení. Pro
větší zásluky značné slevy.

Ředitel našeho zahraničního oddělení p. VLADIMIR STRUPPL, jest dokonale obeznámen
s poměry ve staré vlasti, a poradí Vám ve všech záležitostech. Spojení se všemi bankami
ve větších městech Evropy. Potravinové poukázky do Československa, Německa, Polska,
Uher a Rakouska.

Sokolovna New Yorského Sokola

420-422-424 východní 71. ulice

PRVNÍ TŘÍDY JÍDELNA

Telefon 2322 - 79th Street.

FR. BARTŮNEK, obchodvedoucí.

Tel. Lenox 6577

UPOZORNĚNÍ!

Bratřům Sokolům doporučuji svůj hojně zásobený
ZLATNICKÝ A KLENOTNICKÝ OBCHOD

1356 První Avenue mezi 72. a 73. ul. v New Yorku.

Mám na skladě velké množství hodinek, démantových, snubních,
pečetních prstenů, knoflíků, náramků, lovelierů a jehlic. Právě zlaté,
platynové a démantové náhrdelníky. Vzdor válce jest u mne ten nej-
větší výběr granátového zboží. Stříbrné zboží v nejnovějším sluhu.
Watermanové Ideal péra od \$2.50 do \$15.00 na skladě. Správky rychle
a levně vyřizují.

Za hodnotu písemně ručí

Fred'k Pavlíček.

KÁVA - ČAJ

Dámy, které vzpomínáte na kávu Mocha, Java a Ceylon, zkuste
naši jakost za 45c lb. Káva tato jest chloubou plantáže, lahodnější
kávy vůbec není.

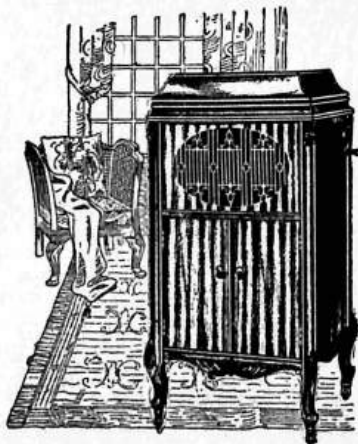
Naše káva "SLOVANKA" za 40c lb. uspokojí každého milovníka
dobré kávy.

Za 35c lb. nabízíme velmi dobrou kávu DA CAPO blend.

Objednejte si malou zásluku na zkoušku aneb si piště o vzorky
a přesvědčte se, mnoho-li můžete ušetřit.

BENEŠ—Inc., 397 Grand Avenue, Astoria, L. I., New York.

Importerský obchod kávou a čajem.

Victor, Columbia a Brunswick mluvící stroje

přinesou do vašeho domu světovou, nej-
lepší hudbu. Ceny mírné.

Rekordy ve všech řečích—každý měsíc
nové.

100% spokojenost zaručuji na mých
pianech a samohracích pianech za ceny
překvapující.

Nové české válečky se slovy i beze slov.
Seznamy a cenníky zašlu na požádání
zdarma.

Importované hudebniny. Všechny hu-
dební potřeby.

JOSEPH JIRAN

1333 W. 18th St.

Chicago, Ill.

Velký výběr koncertin, harmonik, houslí a jiných nástrojů přímo z Československa

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK SOKOLSKÉ

OBCE v AMERICĚ.

ROČNÍK XXXXII.

CHICAGO, ILL., 15. PROSINCE 1920.

ČÍSLO 10.

SOKOLUM!

SOKOLICI, čtyř skvělé,
srazte svorně k páži páž!
Jarou myslí, silou v těle
vlasti své jste bdělá stráž.
Národ vstalý z těžké mdloby
hrdě zase patří v svět,
ve vás vidí po vše doby
naděje své rozvíjet.

Vznesťe všude v naše řady
plamen svého nadšení,
příklad váš ať budí všady
ušlechtilé sbratření!
Pravé lásky ryzím skvostem,
síly ducha podnětem
v celku netušeně vzrostem,
sesílíme, rozkvetem.

Rovna vaší mužné síle
buď i vaše odvaha,
překážky jež nahodilé
ve všem zdárně přemáhá!
Chraňte lidu poklad ryzí
sladkou řeč a zpěvný vzlet,
ty ať nikdy nevymizí,
pokud světem bude svět.

Sokolici, jaré čtyř,
splácejte své vlasti dluh:
po ní hustě rozesety
v nezlomný nás pojte kruh!
Nechať kam jen oko patří
v domovině kolkolem,
všichni v jednotu se sbratří,
každý ať je sokolem!

Josef Soukal.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V CHICAGU, ILL.

Pořadatel:

JARKA KOŠAŘ, 1928 S. 63rd Court, Berwyn, Ill.

Tiskový výbor: Dr. K. Neuman, Aug. Raisler, M. Brichta, 2551 So Turner Ave., Chicago, Ill

Editor:

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do ciziny \$1.25

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru S. O. A., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

T. VONÁŠEK, 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, a podotnutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 2146 BLUE ISLAND AVE., CHICAGO, ILL

KAM TO SPĚJEM?

BĚHEM našeho politického odboje za českou samostatnost vyskytli se mezi námi mnozí pochybovači, kteří nedůvěřující v šťastný výsledek, raději se stranili celé naší akce, ba dokonce i našli se zřejmí zrádci, kteří všemožnými prostředky se snažili celé hnutí hned v počátcích znemožniti a nekalými útoky přední činníky Čes. Národního Sdružení sesměšniti. Leč lid náš brzo prohlédl tuto ničemnou taktiku různých těch individuí a postavil je na prahy celé české veřejnosti.

Neradi vzpomínáme těchto smutných zjevů, ale činíme tak jen proto, abychom zdůraznili jak lid náš vzdor těmto zrádcům a pochybovačům nedal se svésti a obětavě i nadšeně setrval v historickém hnutí za českou svobodou až do vítězného vyvrcholení našich tužeb nejvyšších. Tenkrát lid náš chápal, jak v kritickém okamžiku je zapotřebí národní kázně, svornosti, důvěry a obětavosti, která neúčtuje pro sebe, ale stále a neochvějně má před sebou veliký cíl náš, která jediné jen sleduje posvátné cesty sebeurčení národa našeho — jeho konečné vysvobození z jařma rakouské tyranie a zbudování samostatného státu československého.

A dnes? Když po pětiletém boji horečného úsilí, přemáhání velikých překážek, zdolávání nakupených předsudků proti našemu histori-

ckému právu, vyčerpávání obětavosti našeho dobrého lidu, jakož i do úpadu napínání duševních sil našich předních pracovníků, společné veliké dílo korunováno bylo skvělým výsledkem — dnes místo oddechu žádoucího, místo uznání spravedlivého, místo všeobecné radosti nad vykonaným dílem, zříme na všech stranách samé podezřívání, osočování, podrývání důvěry — zkrátka rozvrat, morální bahno, v němž hrozí utonouti vše to, co pracně bylo zbudováno společným úsilím, láskou a svornou kázní národní.

Víme, že není tento smutný obraz jenom u nás, že doba válečná, dlouholeté utrpení a strádání přivodily mravní pokleslost hlavně ovšem u povah slabých, charakterů mělkých, u lidí, kteří s představou nabyté svobody slučovali okamžitý převrat stávajících dosud řádů, všeobecné blaho a místo dělení práce, místo rozumné konstrukce toho, co válkou bylo zdemolisováno a ochromeno, očekávali snad dělení pozemských statků a zabírání výnosných úřadů. A o tyto poslední nejvíce usilují a o ně se derou právě ti, kdož nejméně přispěli svými silami v těžkém odboji za česko-slovenskou samostatnost. Vidíme to v Republice, jak právě stoupci jedné strany, kteří po celou dobu našeho odboje stranili zřejmě Rakousku, dnes, když máme samostatný stát, chtějí vládu jeho kontrolovati, dostati do své moci, aby ukojili osobní své i strany potřeby. A vidíme to i u nás, že lidé, kteří posmívali se snahám a práci Čes. Nár. Sdružení zlehčovali, dnes chtějí by vše dle svého reorganisovat a ovládat, aby svoje osobní choutky uplatnili a svoji stranu nad jiné povznegli. K tomu cíli užívá se však prostředků, jež opravdu jsou důkazem mravní pokleslosti. Po pochybovačích a zrádcích vynořili se na povrch "traviči" našeho národního života. Těm není nic svato, vše pokálí, pošpiní, drzou rukou sahají na čest obětavých pracovníků, všechno zkříví, důvěru lidu shroutí podezříváním, aniž by důkazy provedli a tak otravují celý náš život, že pomalu i těm nejvytrvalejším pracovníkům hnuší se další práce národní. A tato hliza morová šíří se všude a jako rakovina vžírá se i do ústrojí sokolského. I my máme v našem středu podobné traviče, kteří zapomenouce hlavních příkazů kázně sokolské, libují si pod rouškou "očisty" v útocích na hlavní činníky, na zodpovědné výbory, vysílající kocourkovské resoluce a žaloby, založené na domněnkách a klepech, jež traviči byli mezi našim lidem hojně zasílali. Aniž by se čekalo, až výbor skončí obsáhlou svou zprávou a podá ji členstvu všemu k posouzení, předbíhají, kritizují a odsuzují, žádají veřejného sčítání i v záležitostech výhradně jen nás se týkajících, jen aby provedli svou a ukázali hrdinsky veřejnosti, jak s tím vším zatočili. Za takovýcho politování hodných poměrů nelze se diviti, že i těm nej-

trpělivějším a nejoddanějším přechází nadobro chut' k další spolupráci, a že ve Výkonném Výboru Sok. Obce padlo slovo, aby celé ústředí administrativní i technické složilo své úřady a ponechalo vedení všem těm mudrlantům a opravářům, kterým nynější vedení je trnem v oku a proti němuž vedou stále a stále bezpodstatné útoky a podezřívání.

A to vše děje se v době, kdy v našem táboře máme se klidně a svorně oddati přípravám ku velikému sletu Sokolské Obce v Americe. Jak možno v tak otráveném ovzduší vyvinouti účinnou agitaci ku spolupráci, když zodpovědné vedení a jeho pracovníci jsou osočováni, důvěra k nim předem podryta, když kázeň je uvolněna a některé jednoty starají se více o klepy a zájmy jiných než o naše zájmy sokolské?

Jsme-li opravdu organizací bratrskou, pak vyřizujeme si naše záležitosti a jsou-li tu jaké spory výhradně bratrsky mezi sebou a to po sokolsky, ostatní pak věci ponechme k vyřizování jiným. Máme-li dostáti na nás uloženým povinnostem a splniti náš program poctivě a do konce, tu nezbyvá nám času na vyřizování jiných otázek, zvláště pak ne ku potírání ničemných klepů a podezřívání od takových individuí, kteří schovávají se za hlas veřejnosti, aneb za jednotu, stydí se udati svá jména. Kdyby u nás bylo právě pochopení kázně sokolské, tu by jednoduše naši bratři všechny ty traviče a podezříváče učinili pro vždy neškodnými. Bud' věnujme se jenom a výhradně naší plodné práci sokolské, anebo toho nechme všeho!

PRÁCI ČEST!

(Z "Věstniku Sok. Župy Budečské.)

O LETENSKÉ pláni a sivých Sokolech vyprávějí se po dědinách naší republiky pohádky. Krásné pohádky o sletu sokolském. A v pohádkách těch zní jako báhorka místa, kde ku krásám sletovým připíná se jméno kladenských Sokolů. Vždyť jen hrůzu a děs šířilo vždy jméno kladenských. Nuž slyšte pohádku, která v úžas uvedla celou republiku:

"Bylo to v neděli 13. června 1920. Na tisíc ozbrojených kladenských táhlo v tuto neděli na Prahu. Každý tiskl ve své pěsti zbraň připravenou k boji, aby posledním útokem zdolány byly překážky, jež nakupeny stály v cestě ku konečnému vítězství . . . Kladiva, sekyry, palice a jiné náčiní bylo výzbrojí tisíců nadšenců, kteří nedbajíce svých životních strastí a námahy po celotýdenní své práci s odhodláním k obětím největším, ve sraženém šiku nastupovali k činu, jimž celé republice ukázali, že Kladno je hodno lepší pověsti, než jak ustrašené malé dušičky a hlašatelé bujných fantasií a štvavých fráží do světa vytrubují, neboť lid kladenského kraje je lidem činu všude tam, kde zdůrazniti dlužno je, že za svými ideály jde pevně s nimi stojí i padá.

Tak táhli Kladeňáci ozbrojení na Prahu . . . Nebylo to poprvé. Zděšení a úzkost jímala vždy věrné Pražany jen při slechu, že Kladeňáci potáhnou na Prahu . . . Tentokrátě radost zářila z jich očí, a s úctou zdravili mocný sbor pracovníků kladenských, jichž rázný a pravidelný krok v časných hodinách ranních rozléhal se pražským dlážděním. Cílem jich byla letenská pláň. Zde hned rozvinul se sražený šik v jednotlivé oddíly od druhů zbraní a schopnosti — a boj započal. Kladiva, sekyry, motyky, lopaty mihaly se před zraky náhodných obdivovatelů

našich bojovníků. Dílo zdárně pokračovalo, tak že v prvních hodinách odpoledních byl dán povel, aby boj byl skončen. Mozolné ruce přestaly tisknout nástroje bojovné, jež neznamenaly vraždění lidu, ale jsou symbolem lidského štěstí a blahobytu. Vždyť nebyl to boj ve skutečnosti — byla to práce! A této práci kladenských vzdána byla také čest!

Na čestné tribuně sokolské arény vykázána byla první místa tisíci kladenských, aby doplniti a osvěžití mohli svoje nadšení, svoji obětavost, oddanost a lásku k věci sokolské radostným pohledem na výsledek své práce a práce sokolské v našich tělocvičnách. V reprezentační loži nad nimi současně pak sám pan prezident republiky těšil se z díla, které dovede hodnotit jen ten, jemuž osoba nic a celek — národ — vše! Skoro bizarní obrázek skýtala čestná tribuna, na níž odrážel se pracovní šat našich bratří kladenských od svátečních oděvů tisíců stejně nadšených diváků. A přec vše splývalo v jednu krásnou harmonii barev i ducha demokratického, českého. Letošní slet sokolský úzce bude spjat se jménem kladenských. Stavbu arény v nejkritičtějších chvílích dokončují kladeňští svoji houževnatou a oddechu neznající, nezištnou práci."

Budoucí historik teprve vyzdvihne a posoudí význam pracovních výprav kladenských na letenskou pláň . . . Dnes jen zachycujeme historii, která ukázala Kladensko v pravém světle, a opravila mnohý značně zkreslený obraz o lidu tohoto kraje. — Již poselství našemu milému panu prezidentovi při štafetovém běhu vykládá pravou podstatu života na Kladensku slovy: "Kolem nás v jícnu průmyslového mraveniště dívá se lid přísněji na život a touží po sociální

spravedlnosti . . ." — Skutečně byla to jen touha po sociální spravedlnosti, která uvedla ve skutek myšlenku soběstačnosti sokolské, když zúmyslně kladené překážky ohrožovaly připravované dílo sletové.

A není bez zajímavosti, že myšlenka tato vznikla v ohnisku bolševických výstřelků, v Hnidousích-Motyčíně, kde jednota naše proti tlaku politického teroru jedné třídy staví hráz v povětí, vytrvalé a obětavé práci. — Když sletový výbor vydal heslo, aby jednoty pražské utvořily pracovní sbory, přihlásila se tato jednota, ač výzva se jí netýkala, první. Bylo jí poděkováno nepřijetím nabídky, poněvadž doprava pracovníků vyžadovala by značného nákladu. Bratři motyčínští rozhodli však krátce: pojedou na svůj náklad. A jeli. V neděli 9. května vypravilo se celkem 112 bratří a dorostenců této jednoty do Prahy. Na letenské pláni zanechali po sobě viditelné stopy. Nebylo tudíž divu, když stavební odbor sletový, vida těsně před sletovými slavnostmi, že nestačí práce zjednaná, vzpomněl na kladenské. Na pouhou rozmluvu vypravilo se nejbližší svátek 23. VI. z jednoty kladenské 27 zručných pracovníků, kteří navrátili se domů v nadšení, osobní agitaci získali ve svém okolí silný sbor 368 bratří a dorostenců z různých jednot, kteří v neděli 6. VI. ukázali udiveným Pražanům co je to práce kladenských. Těmito výpravami získané zkušenosti, a čím dále, tím více se jeví potřeba, vyžádala si rozšíření a řádnou organizaci těchto pracovních sborů. I vydalo předsednictvo župy na své jednoty, pokud vlakové spojení bylo jim příznivo toto vyzvání:

Bratři! Sletišť není ještě dohotoveno — a slavnosti naše již započaly! Ani za velké peníze nemůže slavnostní výbor získati potřebné ochotné pracovníky k dokončení arény sletové . . . Přikročeno k svépomoci: po třikráte již vypravily naše jednoty z Kladenska dobrovolné čety pracovní, bratři, kteří ve svém nadšení místo oddechu ve dny sváteční a nedělní pracují s láskou vydatně na sletišti, aby touto sokolskou prací ochotnou a obětavou zahanbili lenochy a zajistily úplný zdar sletu. Místo každého dalšího výkladu zveme Vás k spoluúčasti na poslední výpravě do Prahy, která připravena je na neděli 13. června 1920. Vyjede se ráno v 6.20 hod. z kladenského nádraží. Cestovné bude hrazeno! — Bratři, pokud se již u Vás nestalo sestavte u Vás dobrovolný sbor pracovní! Zejména bratři tesaři, truhláři, elektrikáři, zámečníci, malíři, lakýrníci a pod., jsou vítáni. — Bratři jiného povolání (úředníci, učitelé, profesori, obchodníci a pod.) použijí se k pomocným pracím! — Bratři řemeslníci necht' vezmou sebou jedenkaždý veškeré své potřebné nástroje a náčiní! Ostatní vezmou pak aspoň sekýru, kladivo, dláto, pilku, metr

a pod. Jen takto vyzbrojeni můžete zdolati poslední překážky, jež zloba a závist lidská a třídní nenávisť nakupila Sokolstvu v cestu, aby znemožnila dílo, jež ukáže národu našemu pravou cestu k lepší budoucnosti naší republiky. Oznamte nám obratem určitě nejdéle do pátku, kolik Vás pojedou a jací řemeslníci a mnoho-li jich bude v pracovním oddílu Vašem, abychom mohli v čas upozorniti Prahu.

Nuže v neděli: Kladeňáci potáhnou ozbrojeni na Prahu! Měla-li vždy Praha strach a úzkost z tažení Kladeňáků na Prahu — ať tentokráté má z nás velkou radost. — Zdar na shledanou! — Za předsednictvo Sokolské župy Budečské, dne 7. června 1920. Lojza Kaftan, župní jednatel. Jindra Draxler, župní náčelník. Frant Roessler, župní starosta.

Oběžník tento vykonal své poslání. V neděli 13. června sjelo se na tisíc bratří, dorostenců ba i sester na letenskou pláň ve svých pracovních oděvech. Přípravy na tuto výpravu byly dojemné. Po celý týden jednotlivci upravovali sobě potřebné nářadí, zejména bratři ze železáren laskavou ochotou svých představených zajistili vypůjčením plnou výzbroj pracovní, již bylo zejména ku zřízení vodovodů a různých kování stavebných zapotřebí.

Celé skupiny zámečníků, instalatérů a kotlářů, jak práce je dlouhá léta v jedno pojila, vypravily se do Prahy. A v těchto skupinách bylo i dost nečlenů, ba i těch, jimž by to jistě byla rudá církev zakázala, kdyby se jí byli zeptali . . . Nadšení s jakým se naši vypravovali do Prahy strhovalo každého sebou. Avšak při práci těžko by si byl rozeznal, kde pracuje dělník, kde profesor, kde učitel, obchodník atd. Nadšení s jakým pracovali tyto bratři na sletišti strhoval v obdiv každého. Vždyť také br. Havránek z Brna, vida tryskem ujíždějící káru s rumem, v níž zapřaženi byli bratři v brejlích (učitelé a úředníci) vhodně poznamenal: "tomu se říká práce!" Marně jsem tišil staričkého bratra Hanzla, který (téměř 80letý) účastnil se každé výpravy, trpce si stěžoval, že v tu neděli nechtěli mu přidělit práci a určili jej jen hlídat. Zrak mu však zazářil, když důvěrně mně sděloval: "a přece jsem si pár laviček přitloukl. . ." Je samozřejmo, že takovýchto tisíc pracovníků vykonalo práci, o níž odborníci vyslovili úsudek nejpochvalnější. Zdálo se, že tímto dnem výpravy již skončí. Jen skupina instalatérů za vedení bra. Kasíka z Kročehlav a skupina tesařův v čele s br. Pucholdem z M. Kyšic pracovaly ještě v týdně od 13. do 20. června 1920 vyžádavši sobě potřebnou dovolenou ze svých závodů. — Než — v sobotu, před samým sletem dorostu shledal stavební odbor sletový, že pomoc kladenských je ještě nejvyšší nutná. Stačilo pouhé telefonické upozornění, v Kladně pak vyzvání ve fortnách závodů — a v neděli 20. červ-

na jelo opět přes 500 pracovníků v pracovních halenách, třeba již na sletišti slavnosti sokolské byly v plném proudu. Organizaci a pohotovost těchto sborů obětavě řídili bratři Vacovský, Týfa a Pejskar z Kladna. Tento pak jako odborný učitel průmyslové školy kladenské byl pravou rukou sletového stavebního odboru při těchto akcích. Těžko bylo by ocenit výkon všech po stránce finanční, po stránce mravní zůstává pak vůbec nedoceněn . . .

Český lid vděčně kvitoval kladenských činů při sletovém průvodu Prahou. Ovace s jakými vitáli župní standartu, na níž umístěna byla tabulka s označením: "Kladno" jako sídlo župy,

působily mocně na duše našich bratří. Zůstanou chvíle ty nezapomenutelnými.

Význam těchto výprav pracovních vyzdvihoval byl po celé republice denními listy jako vzor sokolské kázně a obětavosti. Ve výkřících při průvodu Prahou voláno: "Sláva Kladnu — vytrvejte — nebojte se!"

Nebylo třeba těchto výkřiků. Necht' nebojí se a vytrvají v práci všichni ostatní v republice, jako kladenští — a úkol sedmého sletu sokolského splní se do poslední písmenky. Pamatujte, že: tam svět se hne, kam se síla napře!

Lojza.

OBRÁZKY ZE SLETU.

(Z Československé Republiky.)

Na šesti stranách šest bílých sokolů na vysokých sloupcích rozpíná svá křídla. Jich těla svítí v záři slunce. Až na smíchovském nábreží je spatříte, bílé, vítězné. Hlidají vchod na sletišti. Prapory vlají ve větru a slunci.

Všude ruch a shon. Elektrické dráhy chrlí přímo návštěvníky. Zástup obecnstva tisní se u vchodu; přední mizí ve vchodu, v zadu noví a noví přibývají. A slunce praží, že to dokonce není příjemné, nikdo však si z toho nic nedělá.

Široká promenádní třída. Skutečná třída s obchody. Trochu jiné než ve městě je to přece. Nejčetnější jsou tu zastoupení uzenáři, pivovary a vyrabitelé rozmanitých nápojů. Jsou zde plně na svém místě, neboť sletišti je místem žízň. Roznašeč malinové vody je mužem velice oblíbeným a vyhledávaným. Jinak převahu mají stánky s předměty uměleckými, upomínkovými a hračkami. Návštěvníků je všady dost. U ochutnávárny plzeňského pivovaru stojí dokonce mohutná fronta. Nemohl jsem vypátrat k jakému psychologickému jevu to patří, že si většina z nich přejížděla šátkem čelo. Při tom kouleli hrozně očima, že jsem honem od tamtud pospíchal. Báal jsem se, že je na mně vidět, že jsem před tím vypil jednu malinovku.

Sletišti. Čtyři tribuny. Naproti, tam co je pavilon pro hudbu, rozstříknuta je po celém stupňovitěm hledišti červeň. Červené košile Sokolů-diváků. Mám vstupenku na protější tribunu, severní, a lituji ze srdce, že nemohu tam mezi ně. Neboť jsou-li ostatní diváci uchvázeni, tam se usídlilo zanícení a nadšení.

Až docela nahoře je naše tribuna vroubena ložemi, nad nimiž červenají se nadpisy se sokolskými hesly. Přední osoby našeho i cizího světa jsou tam zastoupeni, zvědavě pozorováni publikem. V prostřed, trochu výše, lože presidenta. A ještě výše, nad ní, velitelský mů-

stek, v lese praporů spojeneckých národů. Vlají vesele a majestátně. Náčelník Vaníček přehlíží tam cvičiště. Stranou jsou plošiny, na nichž zaujali místa předcvičitelé. A podobné plošiny jsou i na rozích tribuny. Prapodivné skupiny lidí jsou tam nahoře. Nad jejich hlavami podivné nástroje tvoří zvláštní seskupení kubistických forem. Přijdete blíže, poznáte teprve s uspokojením, že jsou to poslové vděčnosti, kteří mají záslužný úkol zachovati budoucnosti obraz těchto slavných dnů na úzkém proužku filmu. Je jich tam plno a vypadá to, jakoby se chtěli navzájem fotografovati.

Ale tyto plošiny nejsou ještě tím nejvyšším místem, odkud lze cvičení pozorovati. Střechy okolních domů jsou posety diváky i blízká věž letenské vodárny. Jsou to sice "slepi" diváci, ale není možno o nich říci, že by neměli oči k vidění. Dokonce i kukátky si pomáhají. Kdo si z obecnstva ve sletišti je fotografoval a již jde pověst o tom kolem dokola, zavdávajíc podnět k více nebo méně vtipným poznámkám.

Na cvičišti samotném zaujali již místa pořadatelé, kteří mají za úkol zabezpečiti přesné provedení nástupu mužstva. Různobarevné praporky tkví na různých místech udávající směr. Bílá trika a modré spodky mužů a červená košile s bílými plátěnkami dorostenců oživují na vytčených místech hnědou plochu.

Několik minut po třetí ozývá se rána z hmoždýře. Současně za velitelským můstkem letí do výše vlajka presidenta. President Masaryk vstupuje do své lože.

President Masaryk. Poprvé je přítomen sokolskému sletu hlava státu. Poprvé koná se slet ve svobodné Republice s vlastní hlavou státu. Všemi nadšeně a vřele milovanou. President Masaryk — osvoboditel, přítomen slavnostem osvobozených.

Bouřlivý potlesk zahřmívá na všech stranách. Ale něco jej přehlušuje: nadšené, jásavé volání "Na zdar" z protější tribuny. Červené řady Sokolů se tam zvlínily, ruce vzlétly do výše a hrdla volají, co jde od srdce. Je to něco, co je s to dojmouti k slzám. A ostatní obecenstvo, jakoby sraženo tou vlnou nadšení valící se přes cvičiště ze sokolské tribuny, v jakési úctě mírní svůj projev a ovace Sokolů vyznívají dvojnásobně.

V tom zaznívají z pavilonu pro hudbu zvuky české národní hymny. Všechno utichá a naslouchá s obnaženými hlavami. Sokolští pořadatelé stojí jako sochy v "pozoru" čelem k loži prezidentově. Zahřmí slovenská "Nad Tatrou se blýská". Jsou to svaté chvíle, tiché a pohnuté a stále a stále vchází na mysl: "Poprvé ve svobodné Československé republice."

Vysoko vlaje presidentova vlajka uprostřed mezi pestrými vlajkami Spojenců. Vlaje nad tím nadšením, nad tou radostí, nad tím pohnutím. A cizinci pohlížejí na to vše v údivu. Jsou strhnutí nadšením, jásají — a obdivují se. Ale to, co cítíme my ve své duši, toho jistě oni dočítiti nemohou. Majít' šťastnější minulost, než jsme měli my.

Do ochozu kvapí vchody ještě hojně publika. Jsou to ti, kdož čekali v hlavní třídě na příjezd presidentův. Kvapí, aby nezmeškali, radostni se světlí v očích a srdcích. Na prvý pohled poznáš že většinou jsou odkudsi z venkova, prostí lidé s prostým srdcem. Snad ještě nikdy neviděli presidenta. Jdou s úsměvem a teprve teď si vyhledávají místa, odkud by shlédli cvičení tisíců. Jsou opojeni velikostí všeho, ulicemi plnými ruchu a živostí, rozlehlostí cvičiště, rozmanitými obleky, voláním "Na zdar", horkým dnem. Ale na to všechno nemyslí. Teď je jejich duše plná presidenta. A až se vrátí domů, nejvíce budou vzpomínati a vyprávěti o tom, jak viděli Masaryka, když jel na slet. Toho Masaryka, co nám přinesl svobodu, prvního našeho presidenta. Ta vzpomínka je bude hřátí do smrti.

S velitelského můstku zaznívá signál trubky, na který odpovídá sokolská hudba rázným pochodem. Závěsy na vchodech ze šaten cvičících se rozhrnují. Se dvou stran objevují se široké proudy mužů ve cvičném úboru, jdoucí ve dvaatřicetistupu pevným rázným krokem. První řada bílých prsou se objevuje a současně zaburácí jakoby také na povel spontánní strhující potlesk diváků.

II.

Dva proudy šinou se proti sobě. Dva bílé proudy valí se jako jedna hmota, modré řady nohou zarážejí se do země. Zdá se, že po každém kroku zůstanou přikovány k zemi. Přece však se odpoutají, aby znovu na ni udeřily.

V. K.

Hrud' vypjata, hlava vztýčena. Jdou proti sobě, přesně, stále stejně dále, neodolatelně. Proud vyhlíží tím mohutněji, čím větší část se ho vynořuje. Jediným pohledem shlédneš sta mužů, slitých v jedno těleso. V předu třepetá se bílý praporek, který vysoko drží náčelník, vedoucí proud. Pravidelné zašumění doléhá k našemu sluchu při každém kroku, kdy noha se dotkne pisku.

Čelo proudu dospělo již středu, ale konce jich ještě nevidíš. První řady zůstávají již na místě, ale nohy se stále pohybují. Bílá masa pravidelně mihá se na pravo na levo. Řady se sražejí těsně na sebe a část proudu koná pochod na místě. Nicméně nové řady se objevují v bráně.

Zaznívá signál z velitelského můstku. Čela proudů se rozdvíhají a jejich ramena zahýbají v pravém úhlu jednak k presidentské tribuně, jednak k sokolské. Ti, kdož viděli proud z boku, vidí ho nyní postupovati proti sobě. Jde rázně, mohutně, blíží se jako živá zeď. Dva proudy pohybují se souběžně, přesně vyrovnané. Ti, kdož se na ně dívají z předu, cítí blížiti se proti sobě sílu, která by dovedla rozraziti bariéru a valiti se dál, ven, rovně, nezlomně. Propuká potlesk, nevíš zda obdivu či nadšení. Snad obojího.

Dospěvě ke kraji cvičiště, zahýbají proudy zpět podél ochozu. Po obou stranách postupují opět souběžně, lámajíce se od středu delších stran obdélníků. A v prostřed stále ještě opačným směrem postupuje mohutný proud. Teprve když přední řady dospívají téměř už k rohům cvičiště, vychází poslední řada bílých těl z brány.

Až dosud svítilo sluníčko, ozařujíc obraz. Pojednou objevil se v rohu stín a záhy zakryje celou plochu. Černé hrozivé mraky se seskupují. Zraky se starostlivě obracejí k nebi; pronášejí se obavy i naděje. Jakýsi zkušený Pražák vyslovuje nejchmurnější proroctví, neboť "když to jde od Hradu, tak je to zlé." Kolem něho se tvoří skupina optimistů, kteří se nelekají ani mraků ani polemiky s jinou skupinou pessimistů, kteří už chystají pláště a jichž ruka pevněji uchopila rukověť deštníků. Jakýsi geniální muž dostává skvostný nápad: "Kdybychom teď všichni, jak tu jsme, začali foukat do těch mraků, že bychom je snad přece odehnali. Veselá společnost mladých lidí přijímá nápad za svůj a vesele fouká do nebe. Záhy však obrátí raději svůj zrak na hnědou plochu, kde se vinou bílé pruhy.

Vinou se podél ochozu, aby se zase spojily a postupovaly společně, opět se rozdvíhají a v protiproudu se roztříšťovali v šestnácti a osmistupy. Bílé pásy vinou se proti sobě po celém cvičišti. Pojednou vyráží směrem od sokolské

tribuny šestnáct řad čtyřstupů ve stejnoměrném postupu a ve stejné výši. Je to poslední odstavce nástupu. Kráčeji vesele, vítány potleskem a voláním "Na zdar." Když první řady docházejí téměř až k samému ochozu, rázem pohyb ustane a čelem k hlavní tribuně stojí šestnáct šiků, dlouhých a úzkých, bez pohnutí. Potlesk nebere konce. Konečně ustává, jakoby v očekávání toho, co přijde. Náčelník Vaniček volá daleko slyšitelným hlasem sokolský pozdrav. A bílé nepohnuté šiky odpovídají mu stručným "Zdar". Jediné slůvko o jedné slabice a to bylo zvoláno jediným hlasem. Byl to výkřik tisíců a přece, zdálo by se, výkřik jednoho. Sokolové pozdravili svého náčelníka a presidenta Republiky. A z obecenstva další volání se připojuje.

Signál z velitelského můstku. V jediném okamžiku rozletí se bílé šiky a již stojí před námi celé to množství bílých těl v rozstupu. Paže jsou rozpřaženy, zrak upřen na velitelský můstek. Je hladina rukou, široká hladina zčerná černými čapkami na hlavách Sokolů. Ale zároveň vtírá se jiné přirovnání. Razpažené ruce tvoří klenbu nějakého indického chrámu, plného bílých a modrých sloupů a šerých stínů.

Paže se ani nepohnou. Pojednou zazní signál a mžikem zhrouť se klenba a sloupové stojí sami. Rovné řady, jakoby vyměřené architektem, svádějí zrak ke klamu majíce zdání sbíhajících a rozbíhajících se klínů. Jeden jediný zvuk doprovázel připázení. Jeden jediný

úder dlaní. Dojem je velkolepý a přesný výkon odměněn potleskem.

Opět signál. Řada nohou letí v před: pohov. Hudba zahajuje rytmický doprovod k prostým. Předvčitelé na plošinách nahoře cvičí to, co budou po nich cvičiti tisíce dole. Cvičí úchvatně, jsou to vybraní jednotlivci, urostlí, statní, silní. Odevičili prvou větu a dole zaujmají Sokolové přímý postoj. Hudba zaznívá opět a jednotný pohyb pohne řadami. Úsečné pohyby, mrštné a silné, provádějí ty tisíce cvičících jako jeden muž. Paže letí v před, těla učiní náhlý obrat, skloní se, jen bílé pole cvičných trik lze zřítí, opět se vztyčí, les paží zvedne se z pole těl, opět zmizí. Přesná kázeň nemá ni nejmenší úhony a ani liják, který se spouští nezabráni, aby cvičení přesně a jistě bylo prováděno. Čtyři oddíly prostných byly secvičeny způsobem doslova strhujícím a nadšené obecenstvo nezná mezi a dokonce ani vydatný dešť neruší je v pozorování a potlesku.

Prostná skončena. Řady se opět sráží ve čtyřstupy, dávají se v pohyb, spojují se v osmistupy a pak šestnáctistupy, které posléze opět splývají v jednotný dvaatřicetičlenný proud. Za bouřlivého potlesku mizí řady v branách provázeny voláním "Na zdar" a máváním šátků. A nebesa také se slitovala. Mraky se rozrážejí a zasvítá jim slunko, vrhají ještě jednou své paprsky na valící se proud. Na východě vzhází duha.

V. K.

PRO VÝZNAMU ABSTINENCE PRO JEDNOTLIVCE A NÁRODY.

Prof. Břetislav Foustka.

(Dokončení.)

Ježto se alkoholem otupuje soudnost, protože se jím ochromuje cit zodpovědnosti a povinnosti, podlamuje vlastní sebeurčování a sebekázeň člověka, je patrné, že z alkoholismu prýští mnoho mravního zla, nepravostí, neřestí a zločinů. Půda, z níž klíčí zločin, je silně prosycena alkoholem. Příležitostné opojení má své zločiny (na př. rvačky, poranění), chronický alkoholism také své. Ale dobrá polovina až tři čtvrtiny zločinů dle různých krajů má přímou souvislost s pitím. Neblahý tento společenský zlovyk je příčinou i mnohých sebevražd, mnohých rozvodů, jakož vůbec život hospodský je nepřitelem pořádaného života rodinného. Rodina trpí alkoholismem mužovým, otcovým, bývá vydávána bídě a zkáze. Množství krutostí k ženě a dětem má svůj původ v nestřízlivosti.

Kdyby lidstvo dovedlo žítí střízlivěji, tak mnohý nerozvážný skutek by nebyl proveden, tak mnohý zločin by nespátřil světlo světa, tak

mnohé štěstí rodinné by nebylo podkopáno, tak mnohé dítě by nepropadlo zkáze, tak mnoho lásky by nebylo znesvěceno, tak mnohá slza by nepotřebovala kanouti.

Ostřízlivěním povznesla by se celá mravní úroveň národa.

Až mladý člověk dospěje v občana, octne se uprostřed života politického a snad sám se ho bude činně účastniti. Může býti lepší rádce v tomto snažení nežli střízlivost? Střízlivý volič jde rozvázně k volebnímu osudí, střízlivý poslanec bude obezřetně chrániti blaho svého národa. Chváli se všeobecně vyspělost politická ve střízlivých severních zemích, ve Skandinavii a Finsku. Ve Finsku se podařilo za pomoci abstinentního hnutí dáti ženám úplnou rovnoprávnost politickou.

V národě, jenž by se dovedl odpoutat od lihovin, jistě by také hospodářský život více rozkvetl a zlepšil by se blahobyť obyvatelstva. Po-

važme jen, jaké sumy peněz se ročně vydávají ve státech za nápoj, bez něhož člověk může být zcela dobře živ. V říši německé se utrácí ročně na tři miliardy marek za lihoviny. Za tento obnos by se mohlo nakoupiti tolik obilí, že by všechno německé obchodní loďstvo muselo jedenákrát vyplout na moře, aby je z ciziny dovezlo. V Rakousku za 20 mil. hl. ipva. za víc jak 4 mil. hl. vína a asi za 3 mil. hl. pálenky padne ročně okrouhle půldruhé miliardy korun. A pouze v Čechách samých se ročně nyní propije v pivě přes 230 millionů korun. Kolik užitečných věcí by se dalo za toto množství peněz poridit? Kolik hladových by se nasýtilo, kolik by se mohlo věnovati na lepší vzdělání! Ale ještě daleko větší jsou nepřímé ztráty plyngucí ze života nestřízlivého. Když v oněch evropských státech, jež jsme dříve uvedli, ročně je předčasnou smrtí vychvacováno 250.000 lidí, o kolik živitelů tím přicházejí rodiny! Když někdo pitím zeslabí svoji výkonnost pracovní, zmenšuje tím také své důchody. Alkoholními rvačkami zaviněno bylo r. 1898 v Německu 98.958 nemocenských dní a tím bylo dělnictvo připraveno za tento jediný rok o 271 pracovních let a tedy i o mzdu za ně. Moderní hospodář nesmí počítat ode dne ke dni, musí činiti své rozvrhy do budoucnosti; nesmí spoléhati na nijaké divy, nýbrž na svou práci. Vyšší kultura hospodářská je výplodem zdatnosti tělesné, rozumové i mravní. To všechno však trpí újmou nestřízlivostí.

V nynějším rozvoji novodobého lidstva dosáhl neobyčejně důležitosti obor technické činnosti. Ve velkém počtu technických odvětví je nesmírná zodpovědnost za hromadné životy lidské. V továrnách, dolech, při stavbě mostů, při železných drahách, při automobilismu a p. V technických pracích neustále běží o to: dávat pozor! dávat pozor! Ale může se člověk pijící náležitě soustředit a dávat pozor? Je pozoruhodno, že v některých odborech technických již se pro zodpovědná místa žádají osoby nepoživající lihovin; zejména některé dráhy cizozemské, na př. americké, netrpí ve svých službách úředníků a zřízenců pijících, aby nebyly ohrožovány životy lidské.

A tak ve všech oborech lidských činností duševních i tělesných, theoretických i praktických, obvyklé denní pití — a toto pití není zpravidla mírné — působí nesmírné škody. Angličan Charles Buxton, člen anglického parlamentu, prohlásil, že alkoholismem utrpělo lidstvo více neštěstí nežli válkou, morem a hladem.

Nebezpečí této škodliviny počíná se v osvičených zemích poznávat a proti němu vystupovat. Vzniká hnutí protialkoholní a abstinentní. V Americe již byl učiněn počátek. Již r. 1862 byla v Bostoně založena "Americká temperenční společnost". Hnutí přeneslo se pak do Anglie a šíří se i po ostatních státech evropských. V zemích, kde se širší vrstvy upřímně zasadily

o toto hnutí, nastala náprava. Ze Švédska a Norska, zemí dříve postižených pálenkovým morem, staly se za 50 let země velmi střízlivé a vysoce kulturní. Švédsko čítá nyní 500.000, Norsko 250.000 organisovaných abstinentů. Nejstřízlivější zemí je nyní Finsko, kde připadá na hlavu ročně jenom 2 litry absolutního alkoholu. A malý národ finský vedle znamenité kultury duševní vytvořil na chudé půdě vynikající kulturu hospodářskou, v níž je vzorem hospodářského družstevnictví. Také v Čechách vzniká hnutí abstinentní soustředěné v Československém abstinentním svazu.

Pro toho, kdo opravdu poznal nebezpečí alkoholismu, mělo by být povinností zřici se požívání opojných nápojů a rozhodnout se pro život střízlivý. Pro tento život se rozhodujeme proto, abychom nepoškozovali svou a svého národa zdatnost fysickou, rozumovou, mravní a hospodářskou. Zvláště malý národ nesmí ztráct ani jediné síly. Rozhodujeme se pro tento život konečně proto, abychom si nemusili činiti výčitek, že svým příkladem jsme snad zodpovědní za množství té bídy hmotné, společenské a mravní, jaká je způsobována nestřízlivostí. Nejlépe zřici se opojných nápojů zcela a důsledně, státi se abstinentem. I zcela mírné dávky, jejichž účinek pro tělo stačí organism lidský vyrovnávat, jsou sociálně škodlivé, poněvadž svádějí pijícího k většímu požívání a nepijícího k pití. A třeba tělesně neohrožovaly, jsou schopné způsobovati mnoho drobných škod společenských. Pro ostřízlivění národa nepostačí hlásat mírnost. Pokud bude trvat pití mírné, bude vedle toho trvat také pití nemírné. Teprve tehdy země severské počaly vskutku ostřízlivovat, když se od hesla mírnosti přešlo k heslu úplné zdržlivosti.

Abstinance neznamená pouze úplné zřeknutí se opojných nápojů z důvodů zdravotních. Abstinance je pokus o nový život, protože uvědomělý abstinent k důležitým otázkám životním zaujímá jiné hledisko nežli člověk pití oddaný a dle toho hlediska zařizuje své jednání.

Starším lidem, odchovaným v panujících zvyklostech, není tak snadno sprostiti se navyklého způsobu života. Ale snadno je mládeži rozhodnouti se pro život střízlivý, život nový, v němž svěžímu tělu i duchu naskytuje se plno krás utajených člověku pijícímu.

Pochopme jednou, že již nejsme nemyslicím stádem, a že nesmíme spoléhati na osud, že nás někam zaveče. Zmocněme se sami vesel a počněme sami řídit loďku svého života.

Věřme ve své poslání a budeme konat zázraky. A tyto zázraky musíme vykonat. Musíme z lidu, válkou zkaženého, vykřesat opět chuť k životu, musíme jej přimět, aby počal sebe hledat a aby sám sebe také našel.

JAR. B. ZYKA:

Sokolstvo proti bolševismu.

Náš ministr vojenství, generál Štefanik, vračej se ze Sibíře, měl rozmluvu s francouzským zpravodajem, jemuž řekl: "Bolševictví není filosofický směr, ale chorobný projev, apokalyptický chaos, v němž se nejnižší instikty brutálně a náhodně projevují. Bolševičtí vůdcové jsou autorkati v celé hrůze toho slova. Demokracie musí bojovat proti tomuto proudu. Koketovati s bolševickým tendencemi bylo by tolik, jako opouštět cestu cti a zdravého rozumu. Pravím z hloubi duše: boj proti bolševismu ve všech jeho projevech musí ovládati naši politiku. Jednejme energicky, dokud je ještě čas, jinak bolševictví promění brzo malé národy v národy slabé a konečně v národy prohnilé.

Denní tisk.

Pracujeme stále a ze všech sil a na všech stranách, aby květy bolševismu u nás nevzrostly, stále dovoláme se, aby utužena byla kázeň, zavládl pořádek a disciplína ve všech směrech a na všech místech. Sotva stali jsme se národem samostatným, ihned se kázeň všude uvolnila a dnes, po více měsících trvání naší mladé republiky, nedostatek kázně a nelásky k věci nade vše nám drahé, udržení a zajištění naší mladé republiky nese špatné ovoce — Stále dovolávají se naše ústředí veřejnosti, abychom účtu, kterou jsme si získali před světem, si také zachovali, aby každý občan byl prodchnut národní solidaritou a správně bylo řečeno, že celý národ je dnes ve stadiu zkoušky státníkovy. Nekočetujeme s hesly. Nestavme se pod komando nezodpovědných živlů, majících na starosti vše možné, jenom ne blaho a rozkvět republiky.

Stále musíme zkoumati, kdo stále u nás žije myšlenku bolševismu. Přes to, že bolševismus u nás se nerodí, rádi by mnozí jednotlivci jej sem zavlékli, aby mohli lovit v kalných vodách, musíme státi na stráž naší mladé republiky, kterou jsme si po 300leté porobě tak těžce vydobyli.

K vnitřním nepřátelům mladé svobody a republikánské formy přistupují stále noví nepřátelé zahraniční a zahajují otevřený boj. Národní svoboda a republikánská forma jim nevonní, svoboda lidu je jim nejdravějším nepřítelem a republikánská forma nejnebezpečnějším útvarem. Té chvíle zalétá k nám pozdrav sokolské sesterské župy "Podkrkonošské" proti bolševismu a na stráž naší svobodě, dlicí na Slovensku, která volá:

S napětím sledujeme všechny události, jež se nyní ve světě rodí. Zhoubné řádění bolševiků zasáhlo po Němecok i Uhry. Ze dvou stran obklopena jest naše vlast dravými proudy této jedovaté, špinavé epidemie.

Strachujeme se o život naší mladé republiky a přejeme si vroucně, aby srdce Evropy, jak

Československá republika jest nazývána, zůstalo čisté a neposkvřené.

Uvědomění jsouce o podvratných snahách určité kategorie nesevdomitých a zločinných lidí, protestujeme co nejrozhodněji proti působení bolševických agitátorů Muny a Stivína i jejich společníků. Jsme rozhořčeni bidáctvím těchto zřejmých nepřátel, kteří snahy a tužby poctivých Čechů po samostatnosti našeho národa nikdy nepodporovali, ale za války byli náhončími vlád rakouských.

Protestujeme proti škůdcům těmto, stojícím dnes v nejradikálnějším postavení. Protestujeme proti každému, kdo nesevdomitostí, štváním a lži ruší klidný vývoj naší republiky.

Prohlašujeme, že věrní národní přísaze a sokolským zásadám, chceme za cenu své krve a svých životů, vždy a všude proti komukoliv bezpečnost a zdárný vývoj republiky uhájiti.

Jsme jednotní. Naše češství a budoucnost našeho národa jest směrnicí všeho našeho konání. —

Nedopustíme nikdy, aby z drahé otčiny, proudy krve, slz a bolestí vykoupené, byl dělán pokusný králik komunistického programu.

Nechceme mít z Československé republiky druhé Rusko, nechceme mít vlast znovu zotročenou, za pravou svobodou spějeme a voláme: Na stráž všichni dobří Čechové!!! —

Naši dobří a zlatí hoši, ani tam nezapomínají. Musíme všichni hájiti naši drahou republiku. Held'me, pracujeme a snažme se, abychom upevnili svoji republiku, dokažme, že bolševismus nemá u nás půdy, že vlast svou neprodáme. Bratři, na stráž!

Velká ruka.

Píše Jos. Štibr.

Po nedlouhém čase přiblíží se doba jarní a již nyní dobrý hospodář přehlíží okem svým lán půdy své, jež porokyta od matky přírody bělostným povlakem sladce odpočívá a čeká, až první hřejivé paprsky slunce jarního probudí ji ze sna k její plné životní síle a kráse.

To činí každý dobrý hospodář: at' již lán jeho půdy se nalézá v Americe, Československu, Asii neb Africe. On stále přemýšlí a plánuje, jak by co nejvíce svou myslí a ruoku pomohl, by zem jemu svěřená co nejvíce dobroty své pro život člověka přinesla.

Zákon přírody se neptá, v kterém koutku zeměkoule byls na ní postaven a jenom žádá, bys svoje poslání, které tobě co člověku náleží po dobu pobytu tvého na světě tomto, vykonal. Na to by neměl ani jediný žijící člověk zapomínati. —

Každý člověk co člen rodiny společnosti lidské měl by hleděti k tomu, by co nejvíce svých přirozených sil dobrou této rodiny přinášel. —

Hranice národnosti nemají nikdy býti na ujmu spolužití lásky a pokrokové osvícenosti bližního ku svému bratru člověku.

A tu nám zase v těchto právě dobách, dobách rozvrátů a převratů lánu světového jako zákon v desateru božím přicházejí slova velkého Rusa, Tolstoj, myslitele Jasnopolského, který předvídá doby dnešní a jehož myšlenky jasné právě teď měly by býti kladeny na váhu práva a spravedlnosti.

Největším problemem ku blahu života jest, praví tento jasnopolský prorok, jak vychovati děti by z nich lidé byli, by tito lidé pak společnou půdu dělili, tak by neublížil soused sousedu. —

Dnešní doba právě jest velice vážnou pro tyto myšlenky a pro upravení poměrů, do kterých "Velká Ruka" celý svět přivedla a pod kteroužto tíhou naše zeměkoule se chvěje jak by v lůně jejím rozbouřená láva touto zmitala hledajíc místo, kde by se mohla provaliti a vše kolem sebe zaplaviti ať již ovocné neb květinnové zahrady, zelené luka a háje, křovinaté pahorky, strmé skály, neb lidem obydlené venkovské chaloupky a městské paláce i peněžní bursy.

Dnes již i to méně bystré oko vidí a postřehuje, že celý svět jest až do základů otřesen, a že tak zvaná vysoká diplomacie neví si rady ni pomoci, jak by ten dobrý lid k poslušnosti "Velké Ruky" přivedla, neboť si nikdy dobra a potřeb mas lidových nevěšovala a proto se nyní octla u záhadné opony, kterou se její třesoucí ruka bojí rozhrnouti a dovnitř nahlédnouti, jsouc si jista svými hříchy, které po tisíciletí na lidstvu páchala.

Tak se věci mají dnešního dne a nic nezastaví tento proud.

Padají dnes staré rezovaté zákony a řády a převráceny stolce, kde soudcové, otroci to "Velké Ruky" zasedali.

"Vůle lidu" bude brzo psáno na každé soudnici a na rozhodčích místech, kde bude o osudech člověka rozhodováno a na místech soudců nebudou již více zasedati zbrklé hlavy a vyžilá nemocná těla v purpurových pláštích s vládnoucími žezly a na hlavách korunami posetými zlatem a drahokamy k oslnění a zaslepení zraku člověka, by třpytem tímto oko jeho zakaleno bylo, by jasně nemohlo viděti, že tato mramraj hrána pro zotročení jeho iak těla tak ducha. —

Ano, tak jest, nadchází doba, kde tajné a pot'ouchlé diplomatické pikle, které se bojí světla denního a jen při nočním světle při uzamčených dveřích své rejdy provádí, vezmou za své. Osudy lidu budou řídití mužové z lidu, kteří si budou vědomi, že z něho vyšli, s ním budou cítiti a trpěti a s ním se z práce společně radovati a podílu hráti, mužové bez titulů a předpotopních výsad, avšak s tím nejvzácnějším

titulem a výsadou, co člověk může dobytí s lidskostí v srdci.

Tak bude na příště. Tam kde dříve seděl šakal stále na svou kořist čekající, beránek v rouše vlčím neb dravý lev, který svou těžkopádnou tlapou člověka co červa k zemi tlačil, tam bude svého volného spolučlověka soudit člověk ne rukou katanskou a vyhledáváním intrik ku ožizení práva, ale jasným, zdravým rozumem a láskou v srdci pro pravdu.

Dohrává již svoji roli "Velká Ruka" a ačkoliv to vezme čas než úplně "vůle lidu" bude uplatněna, základ jest položen a žádná diplomatická hlava nezastaví cestu, po níž lidstvo bude kráčet ku společnému cíli, by třeba na okamžik házením klacků a kamení v cestu chtěla pochod tento znemožniti.

Nikdy více nebude člověk otrokem svého pána, neboť pekelná hudba, kterou "Velká Ruka" v právě dokončené válečné vřavě lidu připravila, probudila člověka a uvědomila jej svojí lidskou důstojností, který si nyní oči protírá a nevezme dlouho, že úplně procitne z omámení v kterém jej jeho vládce udržoval pro dobrý ton.

Již se rozednívá a na východě červánek hledí proraziti tmu, jež dlouhou dobu lidstvo do hlubokého spánku poroby ponořila, avšak za nedlouho úplně jasný nastane den, kde každý tvor bude se stejně hráti na paprscích slunce svobody těla a ducha lidského.

K těmto pak šťastným a blahým dobám zajisté co nejvíce v jeho moci a síle bude, pomůže "Slovan."

Našim Sokolům.

Stat' tuto, již doslova otiskujeme, přinesl v slavnostním sletovém čísle obrázkový časopis "Zlatá Praha".

Po prvé Vás vítá v naší matičce národ svobodný . . .

Když před málo lety vjížděli jste posledně do sluncem zalitých, prapory ozdobených ulic pražských, blažila nás všechny v nehlubším nitru jakoby prorocká tucha, Vy že jste ztělesněním našeho krásného snu národního, Vy že jednou poneseíte prapor jásavých barev národních, až dostaví se ona slavnostní, krásná chvíle osvobození. Ve vůni jara, jímž dýchalo vše kolem nás, cítili jsme i předzvěst nového jara národního, jež brzy a jistě přijde.

A přišlo. Srdce naše zalila se blaženstvím a v očích dosud cítíme slzy radosti — jež znova tryskají příchodem Vaším.

Buďte nám vítání, draží bratři. Sdílejte s námi radost slavnostní nálady naší!

Buďte však i vykonavateli vůle národní! Buďte strážci naší národní cti! Jste chloubou naší, jste vojskem, nad něž krásnějšího a chrabřejšího není na světě! V dobách úzkosti viděli

jsme ve Vás ochranu země i lidu — a dnes ji vidíme znovu.

Neboť krásnou, slavnostní náladu dnešní smutně kalí bolest „jež rozrývá srdce každého dobrého a poctivého Čecha: Žalujeme Vás, bratři Sokoli, že ta krásná, zlatá Praha naše, do níž dnes vjíždíte se zraky posvátným nadšením planoucími, není již čím bývala dosud vždy, není již metropolí národa, představitelkou našeho čeství. Velké dílo našeho osvobození je zprzněno, a co postavily naše chrabré legie, je prohlodáno.

My toneme v přívalu cizáctví, a naše Praha jest v moci nepřátelských vetřelců! Nedávejte se mýlit českými názvy ulic, falešnými slovy části naší žurnalistiky, která s bezohlednou nesevdomitostí staví Vám i celému národu jen Potemkinovy vesnice. Cizáci vtíraví a bezohlední, ze všech končin slezli, zaplavili Prahu — cítíce tu dobré pole pro své dobovačné záměry: skupili vše, co tu drahocného, a nestoudně se rozpínají na nejkrásnějších místech Prahy. Všude se s nimi setkáš a všude posloucháš ten jejich hnusný jazyk, týž, kterým hovoří sverpá horda surových „dobyvatelů světa“, odvěkých nepřátel našich. Neboť lidé tito, ač z nás živi a z našeho těla ssají krev svými zahnutými zobci, přec našim jazykem pohrdají a zůstávají jako dříve, v dobách poroby, přívrženci a mluvčími úhlavních nenávistníků našich.

Pohrdlivý výsměch čteš v těch vilných zracích obražejících cizopasné požitkářství. Tito lidé byli vždy sloupem nepřátelského násilnictví u nás, oni vlastně byli ono nenáviděné jařmo, jež mořilo naši duši. Po slavném převratu říjnovém zbaběle všichni zalezli do nejtemnějších koutů, očekávajíc spravedlivý trest za strašlivé svoje zločiny; počali dokonce mluvit i tou pohrdanou řečí naší. Brzy však poznali, že i jako vítězi zůstali jsme oněmi slovanskými beránky s vůlí podlomenou slabošským učením o odpuštění a zapomenutí.

A dnes opět vládnou a jsou všude. I do vůně květin v sadech našich, do zpěvu ptactva se ta hnusná jejich mluva — ta mluva, v níž do nedávna pronášely k nám největší urážky, hrubství a bezpráví.

Vás, Sokoli, prosíme my, kdož zachovali si srdce ryzí a upřímně národní, vezměte důtky a vypráskajte toto cizácké vetřelství z Prahy i z celé republiky; žeňte je daleko, až za hranice. Vězte, že celý národ Vám žehná „neboť náš lid je proti nim; nenávisť jich a nezapomněl jejich zločinů. Jen vinou ničemných „vůdců lidu“ nemůžeme se zbavit této nečistoty, jejíž pouhá přítomnost již nás poskvvrňuje.

Tito vůdcové, nesevdomití, zaprodání slaboši, přinesli k nám učení a zásady rozkladné, u národů vítězných dávno překonané, u poražených právě v naší době dokonávající dílo zhouby a rozkladu. Pod zvučnými hesly zhanobili velké dílo osvobození našeho a zostudili nás

před celým světem. Svrhli každou individualitu a udělali z lidu jen volební, platicí stádo. Místo vkusu přinesli humbug, místo práva zavedli násilí, místo práce lenost; obnovili, v jiné podobě jen, starý militarismus a zavedli nové otroctví — potupné, poněvadž jeho cizí nasazují nám naši vlastní lidé, a udělali z nás národ láje. Oni učí lid náš „aby v šílené, bestiální vášni se hnál jen za mamonem a bezohledně bořil vše kolem sebe, neschopen postavití cokoli nového. Slibují mu ve své nesevdomitosti ráj na zemi, jakého nikdy nebude a býti nemůže. Hlásají rovnost všech a sami jsou usurpátory moci. Sami vypínají se v nahromaděném bohatství jako dobře vykrmení favoriti cizích pánů. Nezasloužili se ničím o vytvoření našeho státu, vždycky naopak se spojovali (a dosud spojují) s našimi nepřáteli — ale osobují si právo na nejvlivnější místa.

Naši chrabří hoši, vyčištěte ten Augiášův chlív, již svým světlým zjevem zažeňte noční můry. Vraťte nám naši svobodu a naučte náš lid „aby dal ránu pěti každému rozpínavému cizáctví, aby dal cítiti vetřelcům „že my zde jsme páni, aby rázně odmítl každého, třeba i našeho člověka, který by chtěl šířiti dále ten mor bezcharakternosti.

Nebojte se nikoho, třeba sebe výše stáli ti, kdož jich chrání! Zašlapte do země býlí, aby již nikdy nevzrostlo a nedusilo poctivé národní snahy naše.

Tak vrátíte nám opět, co jednou již vybojovaly naše legie — skvělý odkaz, jemuž my — velká většina národa — zůstali jsme věrni.

Naším znakem jest a zůstane prapor červenobílý a chceme s Vámi v prach šlapat haryvy cizácké, opětovně nám vnucované, zvláště onu dryáčnickou, odpornou, jež byla v těžkých dobách znakem největšího slabošství našich lidí.— Ten prapor červenobílý nechť vlaje nad celým národem v dřívější slávě a my ho chceme hájit do posledního dechu.

Mravnost.

Sokolstvo napsalo si ve svůj štít „tělesné i mravní povznese lidu.“ Ale kdo chce jiného povznáseti, musí býti na prvním místě lepším, nežli je ten, jehož povznéstí chce. Učitel musí na prvním místě učiti příkladem. A tu často stáváme se svědky zjevů, které ukazují, že ta pravá podstata mravnosti není dostatečně chápána. Člověk může být úplně zchovalým, rodným život jeho může být bezúhonným, ale přes to může býti člověkem nemravným. Vezmeme na příklad muže, o němž je známo, že dle všeobecného pojmu jest mravů bezúhonných. Ale ten člověk není s to vésti s vámi boj otevřený, boj poctivý. Oblíbenými zbraněmi jeho jsou klepy, nízké pomluvy, podezřívání anebo v zbabělosti své uchýlí se k pouhým insinuačním. Věty jako: „... no lépe o tom pomlčet ...“ „... ono by se dalo říci leccos ...“ a p. mají svůj

cil, svůj účel. Jsou pronášeny proto, aby bolestně zranily — a jsou pronášena takovým způsobem proto, aby ten, kdo je z úst vypustil, mohl zbaběle se vymlouvat: "já přece nic neřekl." Takový člověk vede boj nízký, zbabělý, nemravný! Takový člověk, byť pověst' jeho dle všeobecného pojmu byla sebe bezúhonnější, jest člověkem nemravným. V našem životě vešlo v oblibu hnusné klepaření — muži, k nimž by měl každý jen s úctou pohlížeti, klepají jak příslovečné "staré baby". Uražená ješitnost, neukožená ctižádost již jest s to svéstí je k tomu, aby pomáhali bořiti to, co byli sami stavěli. Kdyby taci lidé byli sebe zachovalejšími, nemohou právem býti zvaní mravnými, poněvadž jednají v rozporu se základními zákony lidské mravouky. A proto aspoň ty Sokole a Sokolko — zvláště ty cvičitelé, který jsi — neb máš být — představitel všeho, co se o sokolské výchově mluví, předcházej dobrým příkladem. Vy všichni, kdož prošli jste školou sokolskou, školou tělesné síly, mužnosti a mravnosti, jste-li strženi v zápas jakýkoliv, nebojujte lži, nebojujte klepem, nebojujte pomluvou! To jsou zbraně Sokola neb Sokolky nedůstojny — k zbráním takovým sahají jen lidé slabí, lidé zbabělí, lidé nemravní! Otevřeností, přímostí, poctivostí dokazujeme vždy a všude, jaký lid odchovává národu škola sokolská!

Jubileum Sokola Slávského.

V záplavě různých oslav a všelijakých jedno-, dvou- tří atd. letých jubileí, více méně významných neb zcela bezvýznamných, nutno referovati o důstojné slavnosti již spolu se svým ženským odoborem konal v neděli 21. listopadu Sokol Slávský v pavillonu Plzeňského parku. Byla to slavnost třicetiletého trvání, tedy oslava, jež vymyká se z rámce slavnosti obyčejných. Třicet let jest' hezká řada let a nutno je proto plně oceniti, zejména jsou-li léta ta věnována zcela a úplně práci tak důležité, práci sokolské.

Za četné návštěvy obecnstva, přátel to myšlenky sokolské, zahájil pořad slavnosti samotné tajemník jednoty br. M. Brichta uvitáním veškerých přítomných, vzpomenuv při tom, že Sokol Slávský, mateřská to jednota Sokolů červených, vždy konal své povinnosti tak, jak mu sokolské příkazy kázaly.

Na to br. A. M. Hess zapěl arii z Pucciniho opery Tosca za doprovodu sl. Kamily Košařové a byv hojně applaudován přidal ještě svoji vlastní skladbu "Domů" . . . Po něm ujal se slova br. Jarka Košař, jenž ve své obšírné uchvacující řeči poukázal zejména na to, kdo to byl, jenž vše nasadil pro svobodu vlasti, kdy zatím jiní krčili se neb rakouským vládám přísluhovali. Byl to český Sokol. A Sokolstvo to bylo, které na prvý povel během 48 hodin vypravilo celé pluky k ochranění Slovenska při vpádu maďarském. A Sokolstvo to opět bude, které se postaví proti každému, kdo by se opovážil mladou českou republiku rváti. Po řeči Košařové vystoupila na jeviště sestra M. Kostlánová, tajemnice ženského odboru a podala stručný nástin tohoto odboru, na to starostka odboru přítomným nejstarším sestrám odevzdala s patřičným proslovem diplomy a každé kytici. — Sluší zde uvéstí jména sester, které po tak dlouhá léta v řadách sokol-

ských vydržely. Jsou to: Anna Raydlová, Josefa Raimanová, Anna Wolfová, Marie Blažková, Emilie Váňová a Marie Suchomelová. Z nejstarších bratří byli Jos. Dušek a J. Šmaha. — Dalším číslem programu byla recitace br. F. Horlivého, který přednesl "Baladu o duši Jana Nerudy".

Pak následovalo ukázkové cvičení mužů a žen. Zejména toto poslední zajímalo svoji původností, obtížným, při tom však u všech 28 sester přesným provedením. Hlavní zásluha přináleží tvůrci cvičení těchto, snaživému náčelníku br. J. Tomešovi.

K slavnosti došla řada pozdravných dopisů, z nichž br. jednatelem čten pouze dopis V. V. S. O.

"Bratrské Jednotě Sokol Slávský a Ženskému odboru Sokolek Slávských v místě. — Milé sestry a bratři. — Oslavujete dnes třicet let houževnaté činnosti a neustávající práce, abyste při překročování toho mezníku a vstupování do druhých třiceti let osvěžili se k práci další, a možno-li i širší. Dovede-li kdo oceniti práci Vaši, oběti, přinesené nejen naší věci, ale i širší věci národní, jest to zajisté ústředí Sokolské Obce. A toto ocenění projevujeme upřímným blahopřáním, k němuž připojujeme žádost, byste neustali v postupu k metě vytknuté, a abyste se dodělávali i nadále úspěchu v provedení úkolů zděděných po zakladatelích našich Fuegneru a Tyršovi. S tím přáním končíme a zůstáváme s bratrským Nazdar — za výkonný výbor Sokolské Obce Josef Plaček, starosta, Tomáš Vonášek, jednatel.

Další dopisy zaslali: řád Jiří Washington č. 66, ČSPS., dr. J. S. Vojan, br. Rud. Čermák, Sokolice Plzeňské, Sokolice Tábor Slovanské Lípy, Sokol Nová Vlast z Clevelandu, Sokol v Milwaukee, Sokol Mladochčech v Racine, Sokol Havlíček-Tyrš a sbor Slovensko-Amerického Sokola. K slavnosti vyslala své zástupce celá řada sborů, loží atd. z našich podpůrných spolků. Ze sokolských organisací přítomni byli zástupci Slovenské Župy L'udevít Štúr, Nar. Slov. Sokola sb. č. 39, Sokolské Župy Střední a valná většina jednot chicažských. Po vyčerpání programu odpoledního následovala volná zábava.

Sv.

Veřejné cvičení Sokolstva velké Prahy a závodního družstva Č. O. S. pro Olympijské hry v Antverpách.

Na letenském sletišti.—Návštěva asi 50,000 osob.

Pod čerstvým ještě dojmem velikých dnů červnových a při radostných vzpomínkách na VII. slet všesokolský dala si včera Praha dostaveníčko na letenském sletišti, aby pokochala se opět, třeba s menším měřítkem, ladnými a rytmickými výkony cvičenců i Sokolek při prostných, zejména však, aby přesvědčila se o zdatnosti a výcviku šestnáctičlenného mužstva, které vysílá Československá Obec Sokolská k závodům Olympijským v Antverpách.

Včerejší sokolská neděle nám dlouho zůstane v paměti krásnými dojmy, jichž si odtud odneslo asi 45 až 50,000 účastníků. Aréna poskytovala zase malebný obraz, tribuny hlavní, sokolská i západní byly dosti hustě obsazeny, také v ochozu se to černalo a ve dvořích rozvířil se jarý ruch a družné veselí. Překrásná nálada sluneční podporovala zdar včerejšího dne, jenž dokazoval, že přes obsáhlý program sletu sokolského, jenž vyplnil takřka celý měsíc, nepozbyly zájmu tělocvičné výkony, hry, reje i všecky ty obrazy, jimiž uváděl letošní stadion cizinu v nadšení.

Přesně o . hod. odpo. ozývají se z orchestrády fanfáry a v zápětí nastupuje ze západní brány do arény 1400 mužů k prostným. Kombainované dělení, jak se naň pamatujeme z hlavních dnů sletových, odpadlo vzhledem k sedmkrát menšímu počtu cvičenců, mohutný proud dělí se prostě ve dva, pak čtyři a posléze osm pramenů čelem k severu. Rázný vzestup, přípažení jakoby na výstřel, malý pohov a již náčelník "bratr Jindra" (dr. Vaniček) dává signál k počátku cvičení. Krásné obraty, živé a úsečné pohyby, přesnost a soulad v celém provedení vyvolal na tribunách častou a zaslouženou pochvalu.

Po půlhodině ozývá se známá pochodová píseň "Na tom pražském mostě" — nastupují ženy k prostným, náčelnice sestra Malá na velitelském můstku přejímá vedení. Žen jest na 1200, dělí se k nástupu ještě jednotněji než muži, výkony jejich, překypující rytmikou a tanečním půvabem, vyvolávají přes tu chvíli bouři pochvaly.

O čtvrté hodině jsou prostná cvičení skončena a dochází k prvému cvičení závodního družstva na 4 bradlech uprostřed arény postavených. Družstvo jest šestnáctičlenné se dvěma náhradníky. Na těžkých bradlech cvičili čtyři borci dvě různé sestavy, ale tak, současně a na ráz. A právě tento soulad a účinnost že pohyby a výkony všichni čtyři cvičenci provádějí byly oceňovány nejvíce, pochvala celé arény odměnila nadějně mužstvo.

Pak následovaly hry žactva i dorostu a zvláštní vystoupení jednot i žup. Aréna poskytovala při nich jako za sletu obraz plné pestrosti a rozmanitosti, zpěvu, veselí a bujarosti v sokolské mládeži bylo dosti, a

když úprkem k šatnám "káňata" i dorostenci opustili stadion, neměla pochvala a veselí všeobecně konce.

Pak antverpské družstvo provedlo akrobatické cviky na hrazdě, ne již tak uceleně jako na bradlech, avšak při neobyčejně obtížnosti uznání hodně, zákydně, dostenky a ženy provedly různé hry, na to cvičilo zase antverpské družstvo na koni, dorostenky provedly sletová prostná, antverpské družstvo běh přes překážky a posléze prostná, jež byla vyvrcholením pořadu.

Výcvik závodního družstva dál se za přímého dozoru náčelníka Č. O. S. dra. J. Vanička vedoucím družstva br. Jos. Czadou. Cvičení konalo se zpravidla po ránu na letním cvičišti na Kampě. Nesnadné a nezvyklé podmínky závodní ukládají našim borcům tentokrát těžký úkol a není právě jisto, přinesou-li si z holandské olympiady a z města slavné umělecké kultury škol flámských palmu vítězství, jako kdysi z Paříže a Londýna. Přáli bychom jim vítězství toho od srdce i plného zdaru. Jinak jsme přesvědčeni, že dobrý zvuk sokolského jména zase čestně uhájí.

Antverpské družstvo odjede k závodům tento týden a sestaveno jest takto: I. družstvo: Svatopl. Svoboda (Vinohrady), Opočenský (Sokol Pražský), Klinger (Nusle), Pecháček (Praha III.); II. družstvo: Jindřich (Valašské Meziříčí), Bubeníček (Vinohrady), Wirth (Karlín), Pagáč Olomouc; III. družstvo: Vaněček (Vyšehrad), Malý (Smíchov), Stolač (Vinohrady), Velda (Ml. Boleslav); IV. družstvo: Czada (Sokol Pražský), Bochníček (Žižkov), Praržák (Plzeň), Vácha (Brno). Náhradníky jsou bři.: Dědina (Sokol Pražský) a Hora (Smíchov).

KOUTEK DOPISOVATELSKÝ.

Sokol Cleveland, 29. listopadu 1920

Abych začal s něčím radostnějším, náš dramatický odbor opět jest v činnosti; dvě divadla již sehrál s uspokojivým úspěchem a třetí, veselohru "Městská rada na námluvách", sehraje 5. prosince a hodlá kus opakovati u Sokola Komenského. Není v dramatickém odboru ten pravý duch podnikavosti ještě, který přichází s důvěrou na spolehlivou schopnost svou, ale stojí na nohou, a proto jest na nás všech, abychom jej návštěvou divadla odměnili, a kdož požádán vyříditi tu a tam menší práci, s bratrskou náladou ji vykonati a je povzbuditi. Hlavní však — nestrpěti žádné malichernosti, nedorozumění, vedoucí k nesvornosti, což dříve vždy úpadek zavinilo. Dramatický odbor jest nyní hlavně naděje na příjem, může opět dosáhnouti svého dřívějšího jména a přízně — jest to nyní v dosahu.

Náš sbor jest neobyčejně šťastným tím, že máme našeho věrného pracovníka, náčelníka bratra Pánku stále mezi sebou. Po celé trvání jednoty cvičí a nyní ku všemu, když nikdo jiný už nezůstal, zbývá mu na bedrách vedení veškerého cvičení. Jeden z nejschopnějších cvičitelů v Americe — tu vytrvalost jeho by mohli ti pohodlnější bratři oceniti, aby se občas podívali do cvičení na mládež.

Dorostenci ve cvičení si založili "Basket ball team" a s ochotou bra. Krawcova podlahu v hlavním sálu vyměřili a hranice na hru obarvili. Dolejší místnost, klubovna, jest též přívětivější; domovník postavil stěny okolo druhého kulečníku, a pomalu se to

může nadále upravit, aby ta naše Sokolovna byla ještě lepší a klubovnu mělo nejen členstvo, ale i omladina a ženy.

Příští schůze sborová jest celoroční; ze smutné zkušenosti vím, jak ty naše schůze klapou. Když promluvíme proti opakování těch starých nářků a pro správnější, řízné vedení, tu a tam bratr ten neb ten mně řekne: "Nech je, tomu už jsou zvyklí, lepšího "sokolství" neznají, a v tom popovídání, českém svorném hašteření si libují." Tomu já nevěřím. Ať si mají jinde schůze jaké chtějí, jsem přesvědčen, že musíme nejprve míti pořádek v našem vedení. A neuznám ani staršího bratra, když mi řekne: "Co chceš, to byla dobrá schůze;" když v té "dobré" schůzi se každých několik minut křičí, lamentuje, pláče, vytýká, najednou mluví pět bratrů dohromady, úřednictvo mluví se členstvem, ve vedlejší místnosti bratři při kupu piva mají hlasité porady, ve schůzi mezi vedením se prodávají lístky, přijímají příspěvky, milodary atd. V tom všem si má člen udržeti jasnou mysl, v těch dvou až třech hodinách suchopárného zakouřeného zmatku jest málokdy znáti, že jest to schůze Sokolů; málokdy odcházím z těch schůzí s uspokojenější myslí, přivedenou úkazem klidného, svorného jednání, a hlavně plodného jednání.

Aby ta celoroční schůze, volby, byly zdárnějšími, musíme míti kandidáty v ochotnější náladě. Jelikož jest to celoroční schůze, sejde se dosti bratrů v čas, aby schůze začala brzy; těch pravidelných záležitostí bude jen jako obyčejné a budou obyčejné. Schůze

začne asi o půl třetí a úřední část může bez námahy a zkrácení jakékoliv zprávy ukončiti rázem kladivka ve tři dvacet. Potom desetiminutová přestávka pro okráni mysle členstva a kandidátů (většina budou beztoho kandidáti na ty mnohé výbory); to by zne-možnilo zmalátniti mysle a zbylo by dosti času, aby se nemuselo pospíchat s volbami. Po šťastných volbách se připravíme na Sylvestrovskou zábavu, na kterouž slibuje nějakou tu švandu zábavní a dramatický výbor a omladina. Na zdar!

L. Huml.

Oslava 28. října a ustavení místní skupiny svazu svobodomyšlných v Dallas, Texas.

Dallasští svobodáři a Sokolové svolali na den 28. října veřejnou manifestaci do Sokolovny, která se vydařila nad očekávání. Místní časopisy denní věnovaly pozornost této schůzi a poukázaly na význam československé samostatnosti.

Schůzi zahájil předseda kroužku svobodářů v Dallas, br. Frank Rendl, jednatel Sokola. Vložil účel schůze vzletnými slovy. Místnosti Sokolovny byly dekorovány prapory československými i americkými.

Slavnostní řeč pronesl průkopník svobodářství na Jihu br. Josef Buňata z Ennis, Tex. Vysvětlil význam československé neodvislosti a na konec vyzval všechny, kdož jsou svobodáři, by přistoupili ku místní skupině Svazu Svobodářů. Hned se přihlásilo dalších 14 členů, takže má dnes Svaz Svobodomyšlných v Dallas celkem 19 členů. Vedle toho byla provedena sbírka pro Národní daň svobodomyšlných, která vynesla celkem 41 dollarů. Krajané dallasští tu dokázali opětně velikou obětovnost. Po té provedeno ustavení místní skupiny svazu. Byli zvoleni následující funkcionáři: Předsedou zvolen Frank Rendl, místopředsedou Jan Faltejsek, jednatelem Otokar Schulz, pokladníkem Robert Zamazal. Bylo usneseno konati pravidelné schůze v Sokolovně. Přípisy nadále bud'tež řízeny na br. R. Zamazala, 407 Cantegral Street, Dallas, Texas.

V Těš. Jed. Sokol Žižka v Dallas započal nový život od doby, kdy sem zase přijel br. Václav Kučera, jenž byl před tím v Racine, Wis. Br. Kučera, jenž zastává tu místo náčelníka, stará se o to, by tělocvik sokolský tu byl opětně oživen.

Divadelní odbor Sokola pořádal dvě divadelní představení během měsíce října: 3. října se hrála veselohra "Před plesem," 31. října žert "Svobodní zednáři." Obě hry se vydařily, účast obecnstva byla veliká i dobrý úspěch finanční. Během měs. listopadu bude tu pořádán "Kabaret."

O. S.

LIST ZE SLETOVÉ PRAHY.

Mám touhu napsati vám všem, kteří jste nemohli přijeti ku sletovým slavnostem, vám všem na venkově a ve vzdálených končinách Republiky, jak krásná a slavná je Praha těchto dnů, jak první sokolský slet ve svobodné republice Československé je jiný než všechny, co bývaly, jak jedna každá věc zcela jinak vypadá, ji-li národ svoboden, než je-li v poddanství. První slet sokolský v Republice nedá se nikterak srovnati s těmi, které jsme zažili před válkou. I tenkrát šlo vždy o něco více, vždy se pod Sokolstvem skrývala myšlenka národního sebevědomí, o udržení styků se spřátelenými národy. Ale dnes znamená sokolský slet ještě daleko více; sotva dozněly zvuky děl, sotva přeletěla furie války, ještě než jsme se dostali do normálních poměrů, zatím co otázka Těšínska, tak důležitá pro náš ži-

vot, zůstává ještě nevyřízena, musili jsme ukázati světu, že tu jsme, národ byt' zmučený mravními i tělesnými útrapami posledních let, přece nezlomený a ničeho se nebojící. Pravda, přejdou za okamžik sletové dny, zmizí prapory a všecka ta nádhera, jako to přešlo až dosud vždycky: ale zůstane to, co utužiti bylo potřebou a účelem slavnostních dnů, vědomí národní soudružnosti a národní síly, zůstane i obdiv ciziny. Neboť o tom nebud'te v pochybách; tento sletový projev národní naší síly a energie cizincům imponuje a přivádí je v údiv.

Jsou, kteří se dívají na tyto věci jinak, se stanoviska povýšeného, a odbudou vás slovem šovinismu, vlastenčení. Ach! Ne! To jest daleko, daleko více. My musíme jako národ býti sebevědomí, my musíme cítit, že vedle ostatních národů něco znamenáme, musíme věděti o své síle, musíme si ji občas uvědomiti, abychom mohli tím vytrvaleji a s tím větším zápalem se všemi národy pracovati k dobru, kráse a pravdě, mají se sejíti. Je nutno, abychom věděli, že naše práce není nadarmo, je nutno, abychom měli odvahu říci jež tvoří podstatu lidství, u níž všechny národy jednou své slovo, neboť s národem není to přece nic jiné, než s jednotlivcem: nikdy nevykoná tolik, co by mohl. Vždyť v čem jiném spočívá smysl myšlenky sociální, než v probuzení sebevědomí jednotlivcova, tak aby každý jako volný a rovnoprávný občan mohl uplatniti všechny své nejlepší síly, aniž mu v tom mohl vaditi rod nebo hmotné éokolnosti? To jest mravní smysl otázky sociální, tu jest i mravní smysl otázky národní a je to jedno a totéž, neboť jako nikdy nepřestane v celku lidském existovati národ s touž krásnou touhou po uplatnění zvláštních svých individuálních schopností národních, podstatně se lišících od vlastností národů jiných a proto nutných k Harmonii lidstva. Je-li toto mé pojmání věci šovinismu, přiznávám se k němu ráda a otevřeně a nestydím se zaň a nechci ho zapírat. Vždyť což lze zapomenouti, jak jsme trpěli právě tím, že jsme se jako národ projevit nemohli, že jsme nemohli vydati pro lidstvo celou svoji sílu, že zůstávala v nás, že jsme se jí dusili, a že jsme při tom pro svět národem nebyli? Nikdy nezapomenu na příběh českého sochaře, který žil léta v Paříži, a měl tedy dosti příležitosti zvlažněti v citu národním a místo toho, když při kterémsi slavnosti hrály se hymny všech národů a naše tam nebyla, stál za sloupe ma plakal. To nejen on, to celý národ plakal v něm palčivé slzy studu, lítosti a ponížení. Na ty slzy, jež jeden každý z nás dobře zná, nikdy neměli bychom zapomenouti!

Při sletových cvičeních mládeže plakali také mnozí, ale to byly zase jiné slzy: to plakala bolest minulosti s radostí budoucnosti, to plakalo vše, co jest v člověku nejlepšího, a co projevuje se v pohnuti, jež nemá v sobě nic sobeckého, ale vyvěrá z hloubky, kde pramení se v nejlepší a nejčistší city lidské. Dnes, kdy celý svět je ještě v jediném kvašení, nejsme ještě tak daleko, abychom všichni dovedli v jednu a tutéž chvíli cítit totéž, z téhož se radovati, s týmž trpěti, ale přijde čas, a my všichni, jako národ — a třeba ne už osobně my, ale pokolení příští — usmějeme se stejným úsměvem, zapláčeme stejnými slzami, zapějeme jedinou píseň. "Rudý prapor" jest krásná píseň, ale je to píseň jediné nevyplněné touhy, utlačených snů, jest to ponurá píseň vyděděnce. Ale přijde den, kdy tato píseň bude dozpívána, protože nebude proč ji zpívat, a pak zazní jediná píseň, píseň národní, píseň země a krve, vyrostlá na luzích sladké domoviny. Ne-ní-li toto dostatečným důvodem pro to, abychom ne-ustávali ve své práci a osvobození národa dovršovali

osvobozením jednotlivce z útlaku sociálního, hubičho nespočetné síly národní?

Tak o mnohé jest nutno přemýšlet, jdete-li dnes slavnostní ulici Prahy, tak mnoho citů bije o břeh srdce. Slováci z nejbližších krajů v národních krojích přišli sem doznati svoji příslušnost k republice Československé, přišli sem ukázati, že Praha jest také jejich, přišli ukázati cizincům, že jest národ československý. Venkované s opálenými obličejí a pohyby hranatými nevědí, kam dřívě pohleděti. Žena v šatech ještě pracovních, skladačka uhlí, ozdobila se lipovou snítkou; venkovské dívky v hedvábných šátcích na hlavách, slečny z venkovských měst v šatech stříhu nedosti svízného, aniž to vadilo jejich půvabu — mezi tím bezvadná elegance cizinek, pestré dohodové uniformy a čepice zlatem a stříbrem pošivané, vojáci a občané, auta a autobusy, prodavačky květin, ohlušující šum a lesk, věty české, slovenské, ruské jihoslovenské, anglické, francouzské — prapory veselých, jasných barev, do toho zvonění pražských zvonů, řinčení tramway, vrštění automobilových trubek . . . Takové nějaké slavné město viděti jsme jen v dětství, v pohádce, kdy Honza vzal si princeznu a dostal půl království a ženil se a byla veliká sláva a veselé po celém městě . . .

Taková je Praha, takový je Sokolský slet ve svobodné Republice; tak vítá poprvé cizince i rodný český lid!

Dr. Zdenka Hásková.

Draží krajané za mořem!

130 sirotků po padlých vojinech a legionářích prosí Vás naším jménem za podniknutí sbírky mezi krajaný, resp. poskytnutí osobního daru ve prospěch jediného českého válečného sirotčince.

Ústav založen byl již r. 1915. Úkolem jeho jest poskytnouti zcela osiřelým sirotkům řádné zaopatření a svědomitou výchovu od útlého věku (5—10 let) až do existenčního zaopatření vystudováním neb vyučením řemeslu (do 17—20 let). Způsobem tímto má býti zachráněno několik set sirotků po padlých vojinech a legionářích od záhuby hmotné i mravní, jelikož na místo chovanců starších, existenčně již zaopatřených, nastoupiti mají opět sirotci jiní, mladší. Z nynějších 130 chovanců jest již na 30 učedníků, přes 20 pak studuje na gymnasiu a učitelském ústavě, ostatní navštěvují ústavní školu a dle nadání budou dáni na studia neb řemesla.

Ústav jest pravidelnými příjmy na státní vyživovací příspěvky chovanců, jež denní částkou po 2 Kč (Vaše 4 centíky) nedostačují ani na pořízení řádného oběda. Ostatní vydání ústavu, hlavně náklad na ošacení, nutno hraditi úplně z milodarů. Náklad na 1 chovance za nynější drahoty jest přes 200 Kč měsíčně (4 dol.), bylo by sehnati proti z milodarů měsíčně nejméně 20,000 Kč (400.00). Ježto nepodařilo se nám v posledních 2 letech milodary v poměru ku stoupající drahotě získati, ač jsme vše možné podnikali, byl ústav nucen zvláště v poslední době bráti zboží, hlavně předměty k ošacení chovanců na úvěr, čímž se zadlužil částkou přes 100,000 Kč (2,000 dol.). Není naděje, že by v dohledné době nastalo vydatné zlepšení poměrů; jest proto naprosto vyloučeno, že bychom z běžných příjmů uvedený dluh uplatiti mohli, naopak hledíme s obavou brzké budoucnosti vstříc, kdy dosavadní šatstvo, prádlo a obuv chovanců, jakož i ložní prádlo bude úplně spotřebováno a nebude několika mimořádných 10,000 ku zakoupení nových za ceny 3—4krát vyšší, než nakupovali jsme před 1—2 léty, kdy lidumilným ústavům poskytovány

při nákupu mimořádné výhody, jež nyní jsou úplně zrušeny.

Jedině nový, vydatný pramen příjmů mohl by nám dopomoci k tomu, bychom se tíživého dluhu zbavili a eventuálně získali i prostředků ku opatření nezbytných předmětů oděvních. A tímto pramenem může býti jediné podpora v cizí měně, oproti naší ve vysokém kursu stojící. Posíláme asi 500 žádostí na adresy, jež vybrali jsme z českých novin amerických. Dojde-li prosba naše u všech krajanů úplného vyslyšení a sejde-li se z darů jednotlivců i sbírek v československých osadách, školách a spolcích jen po několika dolarech, bude při nynější valutě 1 dolar —50 Kč, náš dluh úplně zaplacen a ještě zbude pro opatření nejnútnejšího. — Neutěšené poměry finanční byly též příčinou, že nebylo dosud možno zvýšiti počet chovanců na 180—200, jak byla projektováno, aby ústav úplným obsazením účelu svému plně dostáti mohl. Splácení dluhů umožnilo by nám přikročiti k přijímání nových chovanců.

Prosíme tudíž, byste snažnou prosbu jménem našich 130 válečných sirotků projevenou laskavě uvážil a dle možnosti a svých prostředků jí vyhověl. Víme, že krajská láska pro osvobození naše vyvinula za doby poroby a nyní ve svobodě ku zachování národa stále ještě vyvinuje obětavost přímo heroickou, že naléháno jest na zámořské krajaný ze všech stran, pro účely namnoze důležitější a naléhavější, avšak při dobré vůli zajisté bude možno opatřiti pomoc i jedinému českému válečnému sirotčinci. Příspěvky mohou býti zaslány buď na adresu ústavu přímo v rekomandovaném dopise, což by nám bylo nejmilejší, jelikož tím získali bychom nejvíce, kdybychom zaslané dolary až u nás vyměnili, neb prostřednictvím českých novin amerických či bank, které jsou s Československem ve spojení, a jež svoje služby krajanům v novinách nabízejí. Na každý způsob prosíme za vrácení použitého sběracího listu, jakož i za sdělení, jakým způsobem sbírka či dar jednotlivce byl nám zaslán.

Vděk 130 sirotků po padlých vojinech a legionářích budiž dárcům odplatou!

S krajským pozdravem

“Válečný sirotčinec pro sirotky po padlých vojinech a legionářích JOANEUM, Praha, II, Salmova8, Československá Republika.

V Praze, v říjnu 1920.

LIST PRESIDENTŮV LEGIONÁŘŮM.

Na pozdravný telegram tábora ze “Dne Legií” 1920, pořádaného Svazem československých legionářů, odpověděl pan prezident Republiky z Hluboše následujícím přepisem, adresovaným Svazu československých legionářů.

Bratři! Vzkázal jsem Vám zatím dík za sjezdový pozdrav, až Vám osobně poděkuji; byl jsem velmi zaměstnan a proto mohu svému slibu dostáti až dnes. Rozumná se, že mne zajímalo jednání Vašeho sjezdu a že jsem přemýšlel o jeho resoluci. Pochopuji Vaše stanovisko vůči velikým změnám poválečné doby a sdílím Vaše přání o sociální přerod v naší Republice; pokud běží o jednotlivé konkrétní návrhy, podávám Vám tyto poznámky. Mluvě k legionářům začnu s požadavky legionářskými. O těchto požadavcích se již jedná; nepochybuji o dobré vůli všech účastníků dovést jednání k dobrému konci. Se své strany bych však vyslovil jeden požadavek, aby legionáři, sjed-

nocení s ostatními částmi bývalého rakousko-uherského vojska a s novobranci, co nejmocněji pomáhali vytvořit zdatnou demokratickou armádu. Světová situace donucuje nás mít dobré, ba výborné vojsko. Vy legionáři měli jste na Rusku a v Sibiři docela zvláštní poměry, museli jste překonat překážky, kterých zde nemáte a měli jste nepřátele zase docela zvláštní za jedinečných poměrů; doma se musíme měřit ve všech oborech s našimi sousedy a musíme obstát ve všech možných zkouškách, které osud nám uloží. Musíme také obstát vojensky. Nemluvím militaristicky, ale pochopil jsem, a právě zkušenostmi z války, že naše armáda musí odpovídat všem požadavkům válečného umění; proto jsem nejednou požadoval vojenské odbornictví. A rozumí se, naše armáda musí mít pravého ducha, musí být prochnuta ideami a ideály velké doby a její velikých úkolů. Co se týče milice, tož požadavek je již zabezpečen zákonem; sám jsem formuloval požadavek s Vámi hned na Rusku; ale upozorňoval jsem Vás, že miliční systém není lacinější, naopak dražší, než systém starý a že tudíž předpoklad milice je také pořádek státních financí a ovšem mír se sousedy a vůbec. Ani sovětové Rusko netroufalo si zavést miliční systém, slibuje pouze jeho povlnné zavedení. Zkrátka, Vy legionáři musíte být vzorným demokratickými vojáky; a k tomu je také třeba vzorná disciplína a nutná jednota celé armády.

Přicházím k Vaším požadavkům hospodářským, sociálním a kulturním. Líbí se mi, že voláte k reformní činnosti celý národ; víte, že jsem mnohé Vaše požadavky kulturní a sociální hájil už dávno před válkou, víte, že jsem se vyslovil pro socialisaci ve svém poselství. Avšak nesmíme si tajit, že speciálně socialisace předpokládá patřičné vzdělání dělnictva a všech súčasněných vůbec. Všecky sociální reformy předpokládají kontrolu nejširší veřejnosti a kontrolu těch, kteří v různých oborech práce jsou zaměstnáni. Socialisace a spojené s ní změny společenského řádu jsou problémem přímo počtářským; nestačí dělat stále jen požadavek, dělníci a všichni pracující musí socialisaci umět provést a provedenou udržet. K úspěšné socialisaci (je také neúspěšná a pochybená socialisace možná) je třeba otevřených hlav, ne zat'atých pěstí. Ruský příklad mluví pro myslící a pozorující lidi dost hlasitě. Mezi jiným vyslovuje se resoluce pro vyvlastnění všech velkostatků bez náhrady. V té věci máme již zákon a ten se řídil požadavkem Marxe, jenž přece radil, aby velkostatky nebyly vyvlastněny bez náhrady. Dokonce u nás jest problém velmi složitý, nejen národnostně, nýbrž i tím, že máme majetky občanů jiných států, které by za konfiskací konfiskovaly majetky našich státních příslušníků a vypovídaly naše dělníky. Úspěšná socialisace nemůže být provedena bez ohledu na mezinárodní vzájemnost hospodářskou. Opakuji — hlavy jsou nám teď potřebny; proto je na čase, aby všechny organizace a jednotlivci, jimž sociální přeměny jsou opravdovým cílem, přestaly opakovat stará hesla a podjaly se konečně poctivého studia požadovaných reforem a k jejich uskutečnění přispívali skutkem.

Nestačí také pořád dovolávat se vlády a státu: veliké hospodářské a sociální změny nemohou být provedeny jen shora, nýbrž součinností všech súčasněných. Sociální přeměny, mají-li být úspěšné a trvalé, musí být dílem demokratické samosprávy hospodářské. Zase máme příklad Ruska — změny shora přivodily státní absolutism, jenž neposloužil lidu a nepřivodil žádných reforem. Jak nabyt, tak pozbyl

— bez práce nejsou koláče: tato lidová pravidla slychal jsem v dětství a zkušenost životní přesvědčila mne, že jsou správná; v nich jest populárně vyjádřena sociální moudrost. Na zdar!

T. G. Masaryk, v. r.

LITERÁRNÍ HLÍDKA.

"Poselství", orgán Č. N. S., nastoupilo právě listopadovým číslem IV. ročník v nové úpravě. Obálka je nyní ozdobena kresbou česko-amerického umělce Jarky Košáře. První číslo nového ročníku je zahájeno úvodní básní F. L. Musila "Novému ročníku". Následuje pozoruhodný článek T. G. Masaryka "O komunismu, sociální demokracii, pracovní době a socialisaci . . ." Dále je zde článek F. L. Musila "O svobodomyslnosti a pokrokovosti", Frant. Tichého "Slovenští spisovatelé o vzájemnosti," báseň J. Vrchlického "Stará kletba". Pod ohlavením "Pomocná akce" jsou kvitovány všechny příspěvky na "Jubilejní dar k II. výročí prohlášení samostatnosti Čsl. republiky pro vdovy a sirotky. V rubrikách "Domácí zprávy", "Z celého světa" a "Z Česko-slovenské republiky" jsou zprávy kulturní, hospodářské, finanční, z obchodu a průmyslu, z kruhů novinářských, všelicos atd. ze všech končin světa. Rubrikou "Naše tribuna" a článkem "Výprava pracovníků Č. N. S. do Československa r. 121" s předběžnými informacemi je 1. číslo ukončeno. Vychází měsíčně o 20 až 24 stranách za předplatné \$1.50 ročně. Kdo pošle 15ct. v poštovních známkách, dostane 1. číslo IV. ročníku poštou vyplaceně. Adresujte takto: "Poselství", 3734 West 26th Street, Chicago, Illinois.

Kalendář Pionýr na r. 1921. Tohoto kalendáře, vydávaného Národní Tiskárnou v Omaze, vyšel již opět nový ročník, čítající přes 200 stran, v němž mimo obvyklého kalendária se svátky katolíků i evangeliků, nalézá se velký román upravený R. Rosickou, "Traédie Marie de la Tourové," ze 17. století, z doby, kdy počínalo osazování Kanady, několik menších povídek, románek z doby osazování kansaských a oklahomských prérii od Jos. Buňaty, "Moje jízda o život," ze zkušeností s Indiány, od J. P. Šedivého, "Dollary" od B. Pavlikové, životopis Charley G. Masarykové, manželky prvního presidenta Čsl. republiky, "Kanadský los," o největším lovném zvířeti americkém, "Cestování přes západní pláň v letech 60." "Cesta lesem," povídka od F. X. Svobody, "Pašerák," povídka krkonošská od J. Šira, "Žně ve válce," báseň Em. Fuksové, "Vymoženosti na poli operativního lékařství" od Dra. K. H. Breuera, "Události v prvním roce republiky Československé," "Jak lze nabýti občanství amerického, několik stran humoru, poučné i zábavné články, o amer. svátcích, zákonech, atd. Cena kalendáře "Pionýr" jest i s poštovní dopravou 75c, a po obdržení i s poštovní dopravou desososedA 75c, a po obdržení tohoto obnosu (i v poštovních známkách) zaslá jej Národní Tiskárna, 406 So. 12th St., Omaha, Neb.

Jestliže se máš za vyšší typ, anebo jestli jim dokonce jsi, tož ti pravím, že suma takových výšek dává společenské minus. (Sienkiewicz.)

Často i na přátelství, byť bylo neupřímnější, rez se usazuje, zrovna jako na oceli, byť byla kalena až v Damašku.

Třebziský.

ZÁPISY A ZPRÁVY ČINNOSTÍ.

ZÁPIS O SCHŮZI V. V. KONANÉ 29. LISTOP. 1920

Schůzi přítomni byli sestry: Štěpánková, Dobiášová; bři.: Plaček, Makyta, Doležal, Čermák, Košář, Vlk, Černý, dř. Mueller a Neumann, F. J. Kubec. Omluven nemocí br. Štěpánek a sestra Kubičková. Bři. Černý a Košář omlouvají nepřítomnost v minulé schůzi a omluva přijata. Zápis o min. schůzi čten a schválen. Oběžníkový dopis sirotčince válečného Joaneum má být uveřejněn v Sokole Americkém a dopis Červeného Kříže, v němž se jedná též o podpoření této organizace vzat na vědomí. Br. Stočes, jeden z hostů schůze, sdělil, že jeho jednota Town of Lake přispěla na Červený Kříž \$105.00. Nabídka technických pomůcek učiněná br. Erbenem odkázána Ú. T. O. Poděkování se bra. Paskovského z členství V. V. přijmuto, když bylo vysvětleno, že náč. stížnosti v ÚTO. nebyly opodstatněny. TJS. Milwaukee žádá opět o vyplacení podpory sjezdem školám povolené. Uloženo jednatelem vyhledatí dopis téže jednoty, záležitosti té se týkající, a předložití ho v příští schůzi, kdy má býti konečné usnesení učiněno. T. J. S. Cleveland dotazuje se, jak daleko pokročil soupis práce sokolské během války a jednatel podává vysvětlení v tom smyslu, že br. V. B. Tůma bude vyzván Ústředním Výborem Vzdělávacím o dohotovení práce, kterou na sebe vzal. Výbor župy Východní byl požádán již o vyzvednutí dotazníku od něho. Předsednictví Československé Obce Sokolské projevuje radost nad tím, že by dojení mohlo k přistoupení a utvoření jedné velké Obce všeho Sokolstva, ale radí k opatrnosti při jednání o tomto kroku a žádá, by návrhy byly vyměňovány přímo, bez prostředníka nějakého. Ku konci dopisu žádá poučení o činnosti tělocvičné a vzdělávací, spolku Křesťanských mladíků. Odkázáno jednatelem k vyřízení dle smyslu rokování o spolku tom rozptýleném. Pokud se týče přistoupení k Československé Obci, není to uskutečnitelné dříve, dokud Slovenská Jednota Sokol se neprohlásí také pro to. Jednatel má jí dopsati a otáztí se jí, zda by přistoupila k utvoření župy. Žádosti Sokola Havliček, Cleveland, O., o stvrzku na půjčených tisíc doll. na potraviny má býti vyhověno. Dopis Ústř. výboru župy Jižní, v němž žádají o náhradu cestovného, které zapláceno bylo brům. Ječmenům, když se účastnili zkoušky do družstva k sletu, odkázán Ú. T. O. Druhý dopis, obsahující žádost, by župní výbor v St. Louis byl rozpuštěn, protože nemůže pro velkou vzdálenost jednot zdárně pracovati, přečten a uvážen. Uznáváno, že žádost je oprávněna a proto má být v Texasu nalezeno místo pro okrskový výbor, který by měl na zřeteli jednoty texaské a oklahomské a Sokol St. Louis s jednotou East St. Louis přiděliti župě západní. Pak čteny žaloby vznesené jednotou J. A. Komenský na Ústřední Výbor župy Střední a pak na náčelníka župy, jednatele a konečně na pořadatele, pro uveřejnění zápisu ze schůze župního výboru. Jelikož stížní výbor nikdo z přítomných na sebe vzíti nechtěl, usneseno svolati mimořádnou schůzi za 14 dní a do té pozvati žalující i obžalované. Uznáno, že žaloba proti bru. Košářovi je nemístná, neb jeho povinností jest uveřejniti zápis tak, jak jednatelem poslán byl. Pozvání Sokola Slávského ku jeho slavnosti 30leté činnosti bylo vyřízeno jednatelem. Poděkovací přípis, zaslané p. T. Čapkem a p. Floydem Rowem, ředitelem

odboru veřejné výchovy v Lansing, Mich., vzaty na vědomí. Výbor župy střední poukazuje na rozháranost zavládnuvši v našem veřejném životě a žádá, by V. V. zvolil tříčlenný výbor, který by spolu s výborem župním a oním legionářů se poradil, jak náprava by zjednána býti mohla, neb jest to nutno z ohledu na slet. Do rozpravy zasáhli schůzi přítomní bři. Klepal a Brichta. Na konec usneseno, by výbor byl zvolen a bři: Plaček, Košář a sestra Dobiášová uvolili se porady se účastnit a přinést z ní zprávu. Bru. Venclovi v Jablonci nad Orlicí má být poslán adresář jednot, by mohl nabídnouti jim sokolské prapory, z nichž čistý výtěžek šel by na postavení tělocvičny v zmíněném městě. Antikvariát Springerův oznamuje, že knihy tělocvičné, objednané pro Amer. Obec br. Paskovským, zaplatil Českoslov. Obci Sok. a táže se, zda má je zaslati, neb zda bude více knih objednáno, aby jedna zásilka z toho mohla býti učiněna. Při tom jednáno o bedně knih, která měla být přivezena s výpravou a po níž není stopy. Jednatel požádán, by dra. Fišera se dotázal, zda bedna nezůstala na sanitetním železničním voze. Pak má být dopsáno do celnice v New Yorku a bru. F. Kopeckému, generálnímu konsulovi, aby učinili kroky k vyhledání bedny. Jednatel oznamuje, že obdržel velké plakáty k oznamování sedmého sletu a sice 75 jich, ale že musel od nich zaplatit American Express spol. \$16.16. Sokol Chicago by je odkoupil, a když by jich nepřišlo více, mají být odprodány. Než projednán byl dopis T. J. Sokol Havliček Tyrš, blížilo se k 12. a každý z účastníků cítil se unaveným. Žádosti jednoty jmenované o uveřejnění finanční zprávy má být vyhověno sletovým výborem. Pro pozdní dobu odloženo čtení zápisu ze schůze Ú. T. O. a z Ú. Vzd. Odboru. Jednatel má požádati tajemníky jednot, aby oznámili jména členů, zvolených do sletového výboru a jakmile je bude mít, má hned svolat schůzi společnou, aby výbor byl zorganizován co nejdříve. Br. Klepal sděluje, že na bazaru legionářů vydělalo se kolem devatenácti tisíc a že bude přáním leigonářů, aby peníze ty byly rozděleny co nejspravedlivěji a že budou požadovat při tom pomoc Československé Obce Sokolské zastoupením svým ve výboru. Jednatel má také přivítati nového zástupce republiky dra. Štěpánka. Poděkování se D. A. S. v Hudson Co. vzato na vědomí.

Příjem a vydání v listopadu 1920.

Cazdacka Jan, Betlehem, Pa., předpl.	\$ 1.00
Sokol Tyrš, Omaha, Neb., přisp.	52.60
Sokolice Libuše, Crete, Neb., za přisp.	8.80
Prchal Milada, za Krouž. Kuželi	1.55
Paul Fr., za knihy Skupin	5.00
Česko Americký Sokol Chicago, Ill. za přisp.	16.00
Bři. Brouk a Paul za techn. pomůcky	1.20
T. J. S. Westfield, Mass. za přisp.	23.30
T. J. S. Ord, Neb., za přisp.	7.20
T. J. S. Scio, Oregon	4.40
T. J. S. Říp, za přisp.	27.80
Úrok za září	1.95
Úrok za říjen	1.82
D. A. Sokolice Winfield, N. Y., za přisp. \$15., fond sjezd. 2.50	17.50
T. J. S. Antigo, Wis., za přisp.	15.00

T. J. S. Philadelphia, za přisp.	29.50
T. J. S. K. Jonáš, za přisp.	109.60
Česko-Amer. Sokol, za přisp.	12.75
T. J. S. Čechie, za přisp.	41.40
T. J. S. Schuyler, Neb., za přisp.	29.60
T. J. S. Fugner Tyrš, S. Omaha, Neb., přisp.	54.50
Sokolky Detroit, Mich., za přisp.	4.40
T. J. S. Berwyn, Ill. za přisp.	32.05
D. A. Sokol Bridgeport, Conn. za přisp.	7.60
T. J. Sokol Owatonna, Minn.	20.30
Sokolky Slávské za přisp.	10.40
D. A. Sokol Bridgeport, Conn. za přisp.	11.60
Regner J. Chicago za Krouž. k. a 2 příručky	1.85

Celkem \$550.67

Za příspěvky	\$ 533.80
Do fondu sjezd.	2.50
Předplatné	1.00
Úrok z banky za září a říjen	3.77
Ústřední Technický Odbor	9.60

Celkem \$ 550.67
Z min. měsíce 2,676.23

Celkem \$3,226.90
Vydání 718.86

Na hotovosti \$2,508.84

Finanční stav Sokolské Obce 1. prosince.

Dluhopisy	\$6,100.00
Směnečné pohledávky	404.65
Hotovost v pokladně	2,508.04
Záloha na nářadí	703.61
Další pohledávka	400.00
Dlůh Ú. T. O.	2,000.00

\$12,116.30

Fond sjezdový	\$1,029.44
Š. O.	300.00
Úrazový	470.00
Kursový	104.85
N. M. Š.	6.20
Dobročinný	81.00
Ú. Vzd. O.	419.72
úzné	15.15
agitační	21.96
Ú. T. O.	10.27
Půjčka Fort Worth	43.72

\$2,502.31

Přebytek 9,613.99

\$12,116.30

Zápis o schůzi Ú. T. O. konané dne 21. listopadu.

Schůze tato byla svolána dle usnesení učiněného 7 listopadu protože br. náčelník vrátil se z vlasti. Svolání k ní byli všichni místní závodníci a závodnice. Br. náčelník, protože měl podávat zprávu, dal zahájit schůzi jednatelem, a za předsedajícího zvolen br. Čermák. Zjištěna účast následovně: Za Ú. T. O. přítomni byli: bři. Košář, Paul, Pokorný, Vonášek, Čermák, sestra Prchalova; ze závodnic přítomny byly: Židlická, Pluhařova, Paterova, Patrná, Sedláčková; závodníci: Fl. Holec, Jindřich a Karel Šmidl, Molar, Weselý, Stránský, Křišťufek, Černý, Pěničik. Když br. náčelník skončil čtení zprávy v celku, vzat na pře-

třes jeden bod za druhým. Protože body ve zprávě uvedené byly v pochybnost uváděny, nemohl Ú. T. O. v této schůzi přijít k rozhodnutí nějakému a proto uloženo jednatelem, by ze zprávy je vypsal co nejstručněji a k nim připojil to, co o nich bylo mluveno. Zpráva náčelníkovy končila vzdáním se hodnosti té. Sepsal T. Vonášek.

Zápis o schůzi Ú. T. O. konané dne 5. prosince.

Schůzi přítomni byli: sestra Prchalova; bři. Paul, Čermák, Košář a jednatel. Za předsedu zvolen br. Košář. Zápis o minulé pravidelné schůzi čten a schválen. Zápis o mimořádné schůzi se závodníky čten a doplněn tím, že br. náčelník se poděkoval. Toto také zavdalo látku k rozpravě o tom, zda by nebylo radno zvolit náčelníka jiného, aby bratři připravující se k sletu měli se na koho obracet s dotazy, a aby vedení bylo v rukou jedněch. Náhledy se různily, neb někteří členové přimlouvali se za to, by vedení žen bylo svěřeno jednomu členu, když by tak nemohla učinit žena; dorostu také jednomu, a členstva také jednomu členu. Protože dohody nebylo docíleno odloženo rozřešení této otázky ponechat do příští schůze. Jednatel předkládá výtah jednání o žalobě náčelníkově. Protože však obvinění učiněná, nebyla opodstatněna svědky, jichž se br. náčelník dovolával, usneseno, že Ú. T. O. nemůže nikoho kárati neb trestati. V případě bra. Frant. Jiráska, jemuž vyplacena odměna \$150 za účast na závod., k nimž nebyl vyslán, aniž se přihlásil u župního neb Ú. T. O., usneseno projevit nespokojenost s doporučením bra. náčelníka výboru, by vyplatil tento obnos, neb br. Jirásek jel na slet soukromě a neměl práva požadovati odměny. Výbor také neuznává za správný požadavek bra. náčelníka o dalších \$150.00 od výboru sletového, protože odškodnění jeho bylo stanoveno před odjezdem. Omluva náčelníkovy v záležitosti bři. Přecha a Kučery přijmuta, protože chyba v případě bra. Přecha napravitelnou již není a v případě bra. Kučery musí být rozhodnutí bra. náčelníka uznáno. Jednáno o dopisu T. O. župy Jižní, nimž je žádáno o nahrazení \$50.00 obnosu to daného bratřím Ječmenům na jízdné k rozříd'ovacím závodům v Chicagu. Z ohledu na finanční stav župy usneseno obnos ten vyplatit z pokladny Ú. T. O. Na výzvu k navržení prostných cvičení k sletu odpověděli pouze tři bratři, a sice: Oselka, Gregor a Buršík, ml. Z ohledu na to, že čas kvapí, usneseno, by prostná mužů, žen a dorostu ze sedmého sletu byla cvičena o tomto sletu. Usneseno také, by k vystoupení o sletu byla připuštěna jen druhá a třetí tř. žactva. Mládež do 9 let nemá být vystavena námaze sletového vystoupení. Usneseno dále svolati cvičitele chicažské k společné schůzi na den 12. prosince do Sokola Havlíček Tyrš, aby, bude-li možno, přípravné technické práce byly rozděleny a s nácvikem aby se započalo. Sepsal T. Vonášek, jednatel.

ZÁPIS O SCHŮZI Ú. VZDĚL. VÝBORU, KONANÉ 19. LISTOPADU 1920.

Schůzi předsedal br. dr. A. Mueller za přítomnosti sestry M. Kalíkové, bři. Raislera, Horlivého, Neumanna a jednatele. Zápis o minulé schůzi čten a schválen. Jednáno pak o zámyslu Ú. T. O. vydání katechismus sokolský v angličtině, podstatou k němuž by byly ideově zkoušky letos před sletem ve vlasti konané. Uznána byla potřeba podobné pomůcky, ale nemá být úplně anglická, má být v otázkách a odpovědích na-

před českých a pak anglických. Jednatel předkládá vzorek zpěvníčku vydaného jednotou Pražskou pro žactvo její a usneseno vyjednati koupí 1,000 výtisků a když by potřeba vyžadovala, má být objednan další počet. Jednatel čte článek dra. Lihy v Sokole Pražském o bibliografické sbírce, v němž dvakrát se činí zmínka o součinnosti amerického Sokolstva a usneseno vyzvat všechny jednoty naše o zaslání všech tiskovin, které po ruce mají a které se týkají působení jejich, to jest: programů, plakátů, památníků a pod. V Sokole Americkém má být potřeba toho zdůvodněna. Jednatel poukazuje na zavedení nálepkové knihy, do níž ukládány různé posudky časopisů o vystoupení jednot a jejich činnosti. Uznávána potřeba jedné místnosti pro stálou úřadovnu, kde by mohly být náležitě vystaveny a vyvěšeny různé návrhy na plakáty a podobné práce. Má být též pátráno po štočkách, jichž bylo bývalou župou Fuegner Tyršovou používáno k vydávání pohlednic. Původní kresby k těmto byly by vzácnou součástí našeho sokolského musea. Br. Neuman upozorňuje na článek v posledním čísle Sokola Amer., pojednávající o organisování Svazu Svobodomyšlných a podotýká, že je psán as ze špatného pochopení snahy Výkonného Výboru Svazu. Slibuje pak ve Výkonném Výboru bra. pořadatele upozorniti na mylnost předpokladu jeho. Jednatel upozorňuje na povinnost jednot ve vlastní každým rokem věnovati jednu vázanou knihu pro putovní knihovnu župní a pronáší náhled, že by putovní knihovna Obce měla být také doplňována a že by jí znovu mělo být použito k výstavce.

Z TECHNICKÉHO ODBORU ŽUPY STŘEDNÍ!

Br. náčelníkům a cvičitelským sborům k upozornění!

T. O. Župy Střední pořádá závody 25. prosince 1920 v 1:30 odpoledne v Sokolovně Havliček-Tyrš.

Závod se skládá z jednoho tajného povinného a jednoho volného výkonů na hrazdě, bradlech, koni na šíř, koni na dél, kruzích a jednoho oddílu prostných pro vyšší a střední oddělení. Pro nižší oddělení to též s vynecháním kruhů.

Přihlášky závodníků zašlete na br. J. Matějku, 2345 So. Kedzie Ave. nejdéle do 19. prosince 1920.

Večer pak odevzdání cen vítězům a přátelský večírek.

Tech. Odbor Župy Střední.

FINANČNÍ ZPRÁVA VÝBORU PRO VÝPRAVU K SEDMÉMU SLETU.

Z lodi Mauretania:

Příjem: za 525 celých listků po \$132.50 \$69,562.50
za 96 dětských listků 66.25 6,293.75
za 5 listků kojenců po \$10.00 50.00

Celkem \$75,906.25

Z toho zbylo výb. z 525 celých listků po 12.00 6,300.00
z 96 polovičních listků po 6.00 576.00

6,876.00

Lod' Noordam:

Příjem za 109 celých listků po 96.00 10,464.00
za 11 dětských listků po 48.00 528.00
1 kojenec 5.50 5.50

Celkem \$10,997.50

Z toho zůstalo výboru po \$7 ze 109 celých listků 763.00
11 polovičních listků 38.50

Celkem 801.50

Dráha dala za práci výboru 745.00

Na lodi Mauretanii za cestu z Paříže do Delle po 7.00 525 listků 3,675.00
za polovičních 96 listků po 3.50 346.00

Celkem 4,021.00

Z toho výboru vráceno z celého listku (525) 262.50

50c a z polov. listku 25c (96) 24.00

286.50

Srážky ze zrušených závdavků 412.50

Za sokolské odznaky 99.40

Za listky ze zábavy na rozloučenou 14.00

Z osob. listků a zavaz. z Delle do Prahy ... 1,030.57

Přehled:

Z Mauretanie \$ 6,876.00

Z Noordam 801.50

Dráha 745.00

Ze závdavku 412.50

Dráha z Paříže do Delle 286.50

Odznaky 99.40

Praporce 20.30

Ze zábavy 14.00

Z listků a zavazadel 1,030.57

Celkem \$10,285.77

Vydání výboru:

Vonášek T., služné za 7 měsíců 400.00, poštovné a potřeby 126.36 \$ 526.36

Doležal A. 200.00

Plaček Jos. 200.00

Kubec Fr. 200.00

Zárobský J. 100.00

Kučera J. 50.00

Horlivý Fr. 50.00

Černý V. 50.00

Známky poštovní na rozesílání sběr. listin 130.00

Kabelogramy a telegramy 59.06

Vráceno za listek, Smelik 130.50

Plaček za cestu do N. Yorku a Washingtonu 125.00

Prapor 37.00

Stužky 17.00

O. Keclík za tisk 48.95

Kušta a Mejdrieh za tisk 31.90

Hladký B., nápis 2.50

Sokol Chicago, nájem 75.00

Národní tiskárna 47.00

Denní Hlasatel 4.00

Bursík Jak., vrácený listek 96.00

Sokolské odznaky 28.00

Výměna čeků na bance 6.37

Celkem \$ 2,214.64

Cesta výboru do N. Yorku 3 dny předem .. 137.66

Převoz osob z nádraží na lod' 220.00

Převoz ručních zavazadel 35.00

Úředníkům v Chicagu a New Yorku za čas

po úředních hodinách 225.00

Věvec na hrob Tyršův 25.00

Zpropitné sluhům na lodi	3 0.00
Převezení zavazadel z nádraží do slet. kanc.	100.00
Bru. Duškovi za praporec	8.00
	<hr/>
	780.66
Doplatek na závodníky	4,506.10
Do potravinového fondu	2,814.37
Vydání výboru	2,965.30
	<hr/>
Celkem	10,285.77

Knihy a účty i veškeré dopisy a bankovní výkazy jsou v úřadovně Sokolské Obce a budou předloženy na požádání každému k prohlédnutí.

JOSEF PLAČEK, vůdce výpravy,
ANTON DOLEŽAL, pokladník,
TOM. VONÁŠEK, tajemník.

ZPRÁVA SLETOVÉHO DRUŽSTVA.

Příjem:

Z pokladny Ú. T. O.	3,200.00
Z pokladny V. V. ku předu	2,000.00
Z pomocného fondu	687.90
Od střední župy	1,000.00
	<hr/>
Celkem	6,887.90
Výbor doplatil	4,506.10
	<hr/>
Celkem	11,394.00

Vydání:

Geo. Veselý	450.00
Vác. Stránský	450.00
Henry Smidl	450.00
John Martiny	450.00
Jos. Pokorný	350.00
Jos. Ječmen	350.00
Richard Molcar	450.00
Florian Holek	450.00
Anton Hron	350.00
Josef Mikulec	350.00
B. Kučera	450.00
Fr. Výborný	350.00
Jan Křišťufek	450.00
Karel Smidl	450.00
M. Pěničik	450.00
Vác. Černý	450.00
Frances Pluhař	250.00
Karolína Kroupa	250.00
Elsie Dostál	250.00
Olga Prostředník	250.00
Jaromila Prokš	250.00
Antonie Kořinek	250.00
Milada Prchal	250.00
Růžena Patrný	250.00
B. Zidlická	250.00
M. Havel	250.00
L. Dittert	250.00
E. Patera	250.00
Z. Sedláček	250.00
Fr. Wogner, za hudbu	84.00
Jos. Paskovský	600.00
Sestra Paskovská	250.00
Br. Tuma, stravování závodníků	200.00
Br. Paskovský na útratu	160.00
Br. Jirásek	150.00
	<hr/>
Celkem vydání s družstvem	11,394.00

ZPRÁVA POMOCNÉHO VÝBORU.

Příjem:

Od sokolských sborů	\$11,126.94
Od Sokolek	1,753.50
Rády Č. S. P. S.	492.40
Jednota Českých Dam	239.00
Záp. Čes. Brat. Jednota	220.90
Čes. Slov. Jednota	98.00
Ses. Podp. Jednota	95.50
Čes. Amer. Lesníci a Lesnice	73.50
Jednota Táboritů	33.50
Čes. Amer. Jednota	17.00
Ústř. Jednota Čes. Amer. Žen	15.00
České banky	131.00
České pivovary	200.00
Různé spolky	60.00
Různé kluby	265.00
Národní Sdružení a Včelky	300.00
Osobní dary a sběrací listiny	4,805.50
	<hr/>
Celkem	19,929.74
Vypůjčeno od různých těles	40,515.00
	<hr/>
Úhrnný příjem	60,444.74
Vydáno na potraviny S. O.	50,000.00
	<hr/>
Zbývá	\$10,444.74

Noví, odstoupil a vyloučení členové.

- Do T. J. S. Cleveland uveden byl Jos. Holán.
- Do T. J. S. New York přijati byli: Jiří Fiala, Frank Kabela II., Vác. Hlavsa, Miroslav Pilný, Ed. W. Gregor, Jos. A. Modr II., Jan Tomšíček. Odstoupili vyrovnání: Václav Krejčí, James J. Petrick.
- Do T. J. Sokol v Newarku, N. J., přijati byli: Jos. Krčmář, Jos. Seykora, Lud. Kroupa a Jos. Sahulka ml. Odstoupil Jos. Sládek.
- Do T. J. S. Portland, Ore. přijat byl V. Van Link.
- Z T. J. S. Minneapolis, Minn., vystoupil Josef Pech. Pro neplacení vyloučení byli: Teodor Suknovič, Josef Nemeč, Alois Ševčík, Rudolf Tyra, Jan Jakich, Edw. Hlaváček.
- Do T. J. S. Mladočech v Racine, Wis., přijat byl Pavel Lexa.
- Do T. J. S. Karel Jonáš v Cicero, Ill., přijati byli: James Masea, Fr. Valenta, Fr. Květon, Jos. Nedoba, Kar. Bednář, Václ. Kadeřávek, Mat. Sucha, Fr. Flaška, Jos. Pokorný. Přestoupil k Sok. Chicago Kar. Bitner. Vystoupil nebo byli vyloučení: K. Čimera, Jos. Kondrys, Alb. Chodl, Kostka, Ed. Kozák.
- Do T. J. S. Hawthorne, Ill., přijati byli: Fr. Čihák, Frank Zančic, Frank Sup, Jos. Loutský.
- Z T. J. S. Slávoj v Chicagu vystoupili: Josef Svražík, Josef Kačanský, Václav Marek. Pro neplacení vyloučení byli: Fr. Komárek, Alex Pechar, Bedř. Svoboda, Ferd. Papoušek, Jos. Povolný, Víct. Černý, Frant. Štěpán, Frant. Mařík a Ferd. Sadniker.
- Do sboru Plzeňských Sokolic v Chicagu přijaty byly: Anna Braun, Emilie Pyskáček.
- Do Ž. O. Sokola Slávského v Chicagu uvedeny byly: Josefa Kudrna, Růžena Beran, Helena Raydl.
- Z Ž. O. Sokola Slávoj v Chicagu vystoupila Anna Kudlata. Přest. listinu vyzvedla Anastazie Plechatý.

— Do Sokola Čech v Clevelandu přijati byli: Albert Novotný, Hynek Pelich, Frank Valchář, Jaro Mirka, Lada Čech, Jos. Janoch. Odstoupil Jan Čech.

— Do T. J. S. Schenectady, N. Y., přijat s přest. listem Jos. Čermák.

— Do T. J. S. Moravan, Toledo, O., přijat byl Karel Kočíš. Vystoupil Štěp. Polešovský.

— Ze sboru Sokolek Tábor Slov. Lipy v Chicagu vystoupily: Emilie Česal, Anežka Luža, Emma Bursik.

— Změny v členstvu T. J. S. Berwyn. Zemřel Fred Kunc. Odstoupil Vlastimil Jelinek. Pro neplacení vyloučení byli 10. června: Vinc. Krejčí, Frank Rozmarin, Em. Lažanský, ml., Václav Ševšík, strojník, 2522 So. Pilsen Ave. 19. srpna uvedeni Fr. Krátký (z Lyons), Fr. Nový. Odst. Jindřich Vydra. 9. září: Přest. listinu vyzvedl Boh. Vydra. Odstoupili: Ferd. Vydra, Josef Švacha, Boh. Šedivý, Anton Šedivý. 4. října: Karel Dočekal vyloučen pro neplacení. Uvede-

ni byli: J. Hájek, Jos. Černohorský, Jan Siruček, Ludvik Janča, Rudolf Frieb, Hugo Frieb, Josef Kříž, Bohusl. Šejnoba. Zemřel Emil Čámský.

VOLBY.

— Ž. O. Sokola Slávoj, Chicago: Starostka Růžena Nekolný; náměstka K. Popelka; tajemnice Teresie Wittman; účetnice Jiřina Šváb, pokl. Marie Zadníček.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Žádáme br. tajemníky, by při zaslání změn adres členů udávali též adresy staré; rovněž při oznamování členů odstouplých a vyloučených udávejte jejich adresy, neboť mnohdy se stává, že vyloučený člen bydlí v jiném místě a jest ho těžko v adresáři hledati. — Též členové, kteří sami oznamují své nové adresy, jsou žádáni, aby udali též adresy staré a jmenují jednoty, ku které patří.

ADRESÁŘ

V. V. Sokolské Obce

v Americe.

Adresář členů V. V. Sokolské Obce v Americe

Schůze jsou v knihovně Sokola Chicago, 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill., poslední pondělí v měsíci.

Jos. Plaček, starosta, 2347 So. Kedzie Av., tel. Rockwell 2199; náměstek sestra Marie Štěpánková, 2232 So. Kedzie ave., tel. Rockwell 1385; jednatel Tom. Vonášek, 2345 South Kedzie Avenue; pokladník Jan Makyta, 2329 So. Sawyer Ave., tel. Rockwell 2199; členové: J. Čermák, 2533 S. Central P. av., tel. Rockwell 5060; J. Košar, 1928 So. 68. Ct., Berwyn, Ill.; Ant. Doležal, 2448 So. Kedzie ave., tel. Rockwell 708; C. Popelka, 1458 So. Kedvale ave., telefon Lawndale 6880; F. J. Kubec, 5343 W. 26th St., Cicero, Ill., tel. Cicero 97; Adolf Vlk, 4132 W. 22nd St., telefon Lawndale 3776. V. Černý, 2185 W. 19th St., telefon Canal 4127; Šlaufová Marie, 4132 W. 22. St., tel. Lawndale 3776; Teresie Dobiášová, 1208 W. 18. St., tel. Canal 4350; Marie Brichtová, 2551 So. Turner Ave., Kateřina Kubíčková, 1417 So. Harding Ave., tel. Lawndale 3636; Dr. A. Mueller, 1817 Loomis St., tel. Canal 1948. Dr. K. Neumann, 1441 W. 18. St.; tel. Canal 4680.

Poštovní peněžní poukázky a čky buďtež psány na jméno J. Makyta a buďtež posílány na jednatele T. Vonášek. K čku připočítejte 10c na výměnu.

Ústřední Technický Odbor. Schůze první nedělí v měsíci o 9. hod. dop. v Sokole Chicago. Jednatel T. Vonášek, 2345 So. Kedzie ave.; členové Jarka Košar, J. Čermák, J. Brouk, V. Černý.

Ústřední Vzdělávací Odbor. Schůze každý třetí pátek večer u br. Muellera, 1817 Loomis ul. Dr. Ant. Mueller, předseda, 1817 Loomis St. Tel. Canal 1948; náměstek sestra Julča Háč-Vinklářková, 1834 So. Laflin St. Tel. Canal 3267; jednatel T. Vonášek, 2345 So. Kedzie Avenue; členové August Raisler, 2012 So. Crawford Avenue, telefon Lawndale 3877; dr. Karel Neumann, 1441 W. 18. St., tel. Canal 4680; Jan L. Kuták, 6411 Sinclair Av., Berwyn, Ill., Tel. Berwyn

603 R.; M. Brichta, 2551 So. Turner Ave., tel. Lawndale 4400.

Veškeré dopisy Výkonnému Výboru, neb Ústřednímu Technickému Odboru a Ústřednímu Vzdělávacímu Odboru buďtež adresovány na jednatele; Tomáš Vonášek, 2345 So. Kedzie ave., Chicago, Ill.

✱

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Modr; náměstek Ad. Koňas; jednatel K. Hrbeč, 1502 First ave.; pokladník A. Vyskočil.—Schůze poslední pondělí v měsíci.

Technický Výbor župy Východní. Náčelník: Josef Gregor, 1817—L. Ave., New York City; 1. nám. náč.: Vojtěch Hlavatý, 1427 Ave. A., New York City; 2. nám. náč.: Josef Duda, 438 So. 10th St., Newark, N. J.; zapisovatel: Ferd. Slavík, 40 E. 75th St., New York City. Schůze každou 3. nedělí dopoledne v místnosti D. A. Sokola, 525 E. 72. St., kam buďtež adresovány všechny dopisy.

Župa Severo-Východní. Sídlo v Clevelandu.

Schůze poslední sobotu v měsíci u Sok. Cleveland v 8 hodin večer. — Starosta: V. Přeč, 3272 Fulton Rd.; poklad. A. Krawcowa, 2487 E. 86. St.; náčelník Boh. Klimeš, 3864 E. 50. St.; jednatel K. Kolář, 3304 W. 46. St.

Tech. Odbor župy Severovýchodní koná pravidelné schůze každou 1. středu v měsíci v místnosti Sokola Cleveland v 8 hod. večer. Náčelník Boh. Klimeš, 3864 E. 50. St.; 1. podnáč. Ant. Pánka; II. podnáč. Josef Ulman; tajem. Lad. Brantl, 3476 E. 123. St.

Župa Střední. Sídlo: Chicago, Ill.

Ústřední výbor: Starosta Dr. Ant. Mueller, náměstek Tom. Továrek, jednatel M. Brichta, 2533 So. Turner ave.; tel. Lawndale 4400; pokladník J. Hanslík, náčelník Jos. Brouk; účt. výbor: V. Zoubková, E. Jakoubková a J. Proků. Schůze každé třetí kondělí v Sokole Chicago.

Technický Odbor župy Střední odbývá schůze každou druhou nedělí ráno v 9:30 v tělocvičně Sokola Havlíček-Tyrš. — Náčelník Josef Brouk, 2853 S. Hamlin Ave.; 1. místonáčelník Rud. Stýblo; 2. místonáčelník Frant. Krátký; jednatel Fr. Krajčevich, 1602 Allport St.; Jos. Bednářík; Vác. Černý; Boh. Veselý; Anna Wurmova; Helena Jarošova; dále pak všichni náčelníci a náčelnice místních jednot.

Župní Vzdělávací Odbor. Předseda Ferd. L. Musil, 8639 W. 26th Street; jednatel Jos. Slíva, 3154 So. Lawndale ave.—Schůze se konají každý 2. pátek v měsíci v Sokole Chicago.

Župa Západní. Sídlo v So. Omaha, Neb.

Ústřední Výbor odbývá své schůze každé třetí pondělí v 8 hodin večer v sín Těl. Jed. Sokol Omaha, So. 18. St., Omaha Neb. — Starosta Šimon Rokúsek; náměstek Jos. Koňnar; jednatel Jos. Mík, Burl Sta.; pokladník Old. Jelen; účetnice Marie Laštovica, 2818 So. 16. St.; náčelník Franta Kopecký, 4117 So. 18. St.; podnáčelník Fr. Říha.

Technický Odbor: Fr. Kopecký, náčelník; podnáčelníci: Franta Drassal a Procházka; tajemník Rudolf Zikmund. Schůze 1. a 3. středu.

Vzdělávací Odbor: S. Rokúsek, předseda; Nováček, tajemnice.

Výbor Okresu Minnesota. Sídlo v St. Paul. Starosta F. Dvořák, Logan St., St. Paul. Náměstek A. Stránský, Owatonna, Minn.; jednatel F. Srámek, 811 Thornton St., S. E., Minneapolis; pokladník J. Schejbal, 263 Western Ave., St. Paul; náčelník F. Drassal, 299 Sherman St., St. Paul.

Technický Odbor: Náčelník F. Drassal, 299 Sherman St., St. Paul; podnáčelníci J. Schejbal a K. Uhlíř; tajemník F. Srámek. Další členové: J. Zikan, K. Chmelíř, O. Svoboda, V. Ševčík, E. Sklenář, C. Hejdková, K. Vlasáková, E. Rumková.

Župa Jižní. Sídlo. St. Louis, Mo.

Ústřední výbor má své schůze pravidelně každý 3. pátek v Sokolovně na 9tá a Allen Ave. Starosta Fr. J. Holman, náměstek M. Žaloudek, jednatel V. K. Tříska, 3900 Junita St.; pokladník Karel Tříska; další členové: A. Matoušek, Jos. Král, Ant. Pešout Jos. Srnka.

Technický Odbor: Náčelník Aug. Tesaf, 2819 Miami St.; podnáčelníci: Tom. Ulrich, Hugo Ječmen; členové: Jos. Novák, Fr. Buršík, ml.

Vzdělávací Odbor: Ant. Matoušek, Jose Král, Ant. Pešout, M. Žaloudek, Fr. Široký. Sídla okrsků: I. v St. Louis, Mo., II. Dallas, Tex., III. v Prague, Okla.

Župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, Ca.

Schůze každý 3. čtvrtek v měsíci v Sokolovně; náčelník br. Gasper; jednatel br. Muchlovná, 739 Page St. Starosta Bohuš Kantana. Všechny dopisy župy se týkající buďtež zaslány na Frank Muchna, 1520 Jackson St., San Francisco, Cal.

ŠIBŘINKY SOKOLA KOMENSKÉHO

V CHICAGU

budou v sobotu 15. ledna 1921 v Česlo-Slov. Americké Sini 1436—40 W. 18th St. DVĚ MÍSTNOSTI: Taneční dvorana "Na moravském Valašsku", restaurace jako "V pústevnách na Radhošti". DVĚ HUDBY: Smyčcová kapela a vlastní tamburašský sbor. VSTUPNÉ: 75c za osobu.

Cvičení kůželi

Sepsal J. Čermák

Pro členy \$1.25
Pro nečleny ... \$1.50

Objednávky vyřizuje

T. Vonásek
1647 So. St. Louis Ave.
Chicago, Ill.

BRODSKÝ & SOVÁK INC.

Nejstarší kancelář v Americe
pro vypravování cestujících,
peněžní a právní záležitosti.

ZALOŽENO 1867

Pište si o podrobnosti. Porady a
informace zdarma

BRODSKÝ & SOVÁK
INC.

1389 Second Avenue
NEW YORK, N. Y.

Phone Rhinelander 1264

The Emil Polak Mfg. Co.

**UNIFORMS, FLAGS
GYMNASIUM GOODS**

314 East 72nd Street
NEW YORK, N. Y.

Kajda a spodky, zaručený střih a
práce, látka čistě vlněná, pěkná
podšívka. Pasy, monogramy, klo-
bouky, nákrčníky.

Kroj cvičební:

Spodky pěkné trikotové s páskem
—košile červeně lemované; pasy
dobrobarevné; chránítka; střevce
plátěné, kožené podešvy; knoflíky
sokolské, tucet \$4, \$6, \$9.50.

Dále vyrábíme: Nářadí tělocvič-
čné všeho druhu za ceny levné.

Prapory americké i sokolské a
spolkové vůbec, stuhu ku prapo-
rům s písmem zlatým i ručně
vyšívaným.

Veškeré sokolské potřeby

Zasílání peněz do Československa

**POLSKA A JUGOSLAVIE
OBNOVENO**

PŘIJÍMÁME vklady k uložení v Českosloven-
ských bankách a sprostředkujeme vkladání i
vyzdvížení těchto peněz.

Vymáháme dědictví a obstaráváme prodej nemo-
vitých statků v Československu.

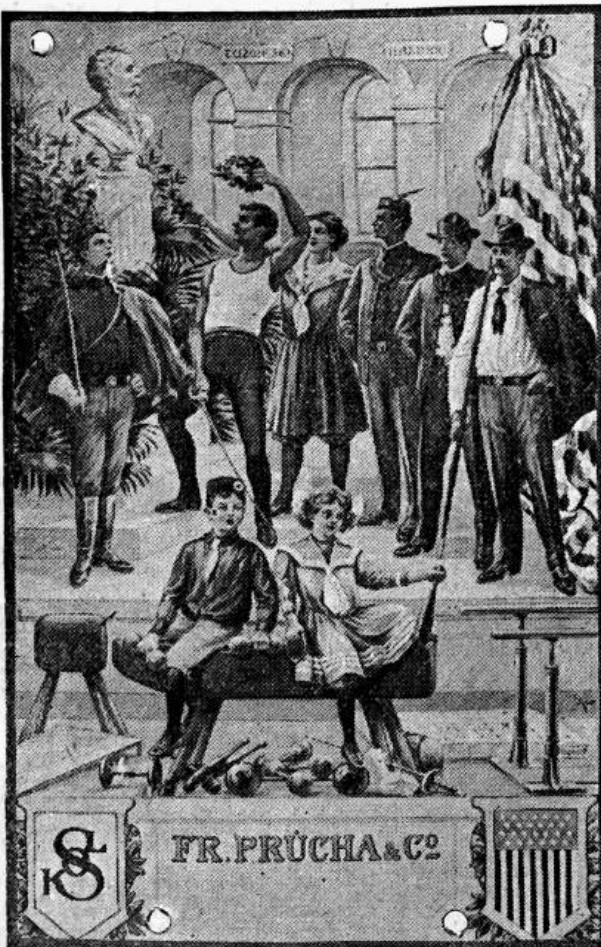
Peníze jsou zasílány toliko se zárukou a
výplata v plné hodnotě zaručena.

AMERICKÁ STÁTNÍ BANKA

KAPITÁL A PŘEBYTEK \$600.000.00

1825-1827 BLUE ISLAND AVE.

CHICAGO, ILLINOIS

Fr. Průcha & Co.

**Dodavatelé veškerého
Sokolského zboží**

Sokolské kroje,
cvičební kroje.
Zvláště sokol-
ské nářadí
dle evropského
spůsobu vyrá-
běné.

Vůbec vše čeho má
Sokolstvo zapotřebí
jak v krojích tak i v
sokolských tělocvič-
nách.

Zádejte o náš obrázkový
cenník

Fr. Průcha & Co.

1417 W. 19th St.
Chicago, Ill.

Telefon Canal 2345

JAN J. HÜBEL

**DOCTOR
OPTIC**

1354 Ave. A., roh 72. ul., New York
(v lékárně)

ZRAK OPATRNĚ VYZKOUŠEN

GALBAY A KRULIŠ FOTOGRAFICKÝ ATELIER

402 VÝCH. 71. UL., NEW YORK